

2018-2019
Sayı:3

DIYAGRAM

"TEKİRDAĞ REHBERLİK VE ARAŞTIRMA MERKEZİ YAYINIDIR"

— Gözardı edilen çocuklar.

— Çocukluk travmalarının
yetişkinlik dönemine etkisi.

— Artikülasyon bozukluğu.

— Boş yuva sendromu.

MUTLU YAŞAM

Çocuk-Ergen-Yetişkin-Çift Psikolojik Danışmanlık Merkezi

(Alanında Uzman Klinik Psikologlar tarafından hizmet verilmektedir.)

Theraplay & Marschak

Etkileşim Metodu ile İyileştirici Oyun Terapisi

- Uyum Sorunu Olan Çocuklar
- Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocuklar
- Karmaşık Travma Geçmiş Olan Çocuklar
- Kaygılı
- Tepkisel
- İçine kapanık
- Cinsel istismara uğramış çocuklar

EĞİTİM

Çocuğuna İyi Gelen Ebeveyn Olmak

(Eğitim, ebeveynlere yönelik olup, uygulamalı oyunları da içine alan bir programdır.)

- Kaygılı, yetersiz, yorgun ebeveyn olmaktan korunma yolları.
- Çaresiz, kızgın, tahammülü az ebeveynlikten çocuğu ile oyun oynayabilen ebeveynliğe geçiş.
- Oyunun gücünün çocuk davranışlarındaki iyileştirici etkisi.
- Oyuncaksız da oyun oynayabilme teknikleri.
- Doğru oynadığımızı sandığımız yanlış oyunlar.
- Çocuğun gelişimine iyi gelen oyunlar.
- Krizi önleyen ilk yardım dokunmaları .

Hürriyet Mah. Yapıncak Sok. Aydın Plaza No:11 Kat:3 D:6 Süleymanpaşa/TEKİRDAĞ
Tel: 0282 263 04 34 - 0533 442 54 60 Mail:burcu@mutluyasampsikoloji.com

www.mutluyasampsikoloji.com www.tekirdagpsikolog.com

TEKİRDAĞ
REHBERLİK VE
ARAŞTIRMA MERKEZİ

Dinçer DÖNMEZ
Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi
Kurum Müdürü

Tekirdağ'da, Hayrabolu, Malkara, Muratlı, Süleymanpaşa ve Şarköy ilçelerinde 350.000'e yakın nüfusa özel eğitim ve rehberlik alanında 25 yılı aşkın süredir hizmet vermekte olan kurumumuz, 2016 yılından itibaren rehberlik ve özel eğitim hakkında uzman kişiler tarafından hazırlanan DiyagRAM ile okurlarıyla buluşmaktadır.

Ergenlik döneminin temel sorunları, sesletim bozukluğu, üstün yetenekli bireylerde mükemmeliyetçilik boyutları, boş yuva sendromu, çocukluk çağında yaşanan travmaların yetişkinlik dönemine etkisi, göz ardı edilen çocuklar ve aile sisteminde yaşamı tehdit eden hastalıkların etkisi gibi birçok özgün konuda detaylı ve kapsamlı bilgi, bilimsel veriler ışığında, güncel kaynaklardan yararlanılarak siz değerli okurlarımız için özenle hazırlanmıştır.

İdareci, öğretmen ve destek personelinden oluşan 20 kişilik kadrosuyla özel eğitim ve rehberliğin öncü kurumu olmak ve ülkemiz Rehberlik ve Araştırma Merkezleri arasında saygın bir yer edinmek için tüm gücüyle çalışmaya devam eden kurumumuzun hazırladığı DiyagRAM'ın 3. Sayısı, bu yolculuğa bizimle birlikte çıkan, ancak geçtiğimiz mayıs ayında geçirdikleri elim bir trafik kazası sonucu aramızdan ayrılan mesai arkadaşımız Erkan BAYHAN ve Eşi Fatma KESKİN BAYHAN'a ithaf edilmiştir...

Ruhları Şad Olsun.

Erkan BAYHAN & Fatma Keskin BAYHAN

TEKİRDAĞ REHBERLİK VE ARAŞTIRMA MERKEZİ ADINA
İMTİYAZ SAHİBİ
Dinçer DÖNMEZ - Kurum Müdürü

EDİTÖR:

Bingül UZEL - Uzman Psikolojik Danışman

YAYIN VE İNCELEME KURULU:

BİLGİN BAŞARAN ADAK
MELTEM SABİT
AYŞE ŞİLLİ
MURAT DOĞAN
GÜLŞAH YORULMAZ
HÜLYA ÇAKIR
MUHSİN BAKAN
PERİHAN AKTAY
AYSU ÖRÜ
NİLAY KOÇ SELAM
DAMLAM NUR NEBİ
EMİNE DAMLA SAĞLAM
RABİA BEKTEŞ

GRAFİK TASARIM:

Orhan Veli SOLCAN

İLETİŞİM:

Tekirdağ
Rehberlik ve Araştırma Merkezi
Müdürlüğü
Hürriyet Mahallesi
Öğretmenler Caddesi
No:26 PK:59100
Süleymanpaşa/TEKİRDAĞ
Tel: 0 282 293 33 03
Fax: 0 282 293 33 01
<http://tekirdagram.meb.k12.tr>

AİLE VE ÇOCUK ARASINDAKİ KÖPRÜ ETKİLİ İLETİŞİM

Aysu ÖRÜ
Psikolojik Danışman

İletişim; kişiler arasındaki duygu, düşünce, bilgi ya da haberlerin, her türlü biçim ve yolla kişiden kişiye karşılıklı olarak aktarılmasıdır. Zamanın ilerlemesiyle iletişim tekniklerinde birçok yenilik olmuş ve yine zamanla gelişmiştir.

Bir çocuğun değerli olduğunu hissedebileceği, sorumluluk duygusunun ilk geliştiği, sevginin önderliğinde büyüüp birey olma yolculuğunda onu etkileyen en büyük etkindir aile... Her aile başarılı çocuklar yetiştirmek, kişiliği sağlam bireyler topluma kazandırmak için çaba sarf eder ve mümkün olduğunca çocuklarına güzel bir gelecek hazırlamaya çalışır. Bunun için çok büyük özveri gösteren ailelerimiz bazen o kadar basit bir noktada hata yaparlar ki çocukları ile yaşadıkları sorunların iletişimden kaynaklandığını göremeyebilirler. Aile ve çocuk arasındaki bu köprüde yaşanan sorunların ortadan kalkması çocuğun aile içinde ve sosyal yaşamda birçok sorununun halledilmesine yardımcı olacaktır.

Çocuklarınızın size söylediklerini sadece duymanız değil onları anlamanız ve anladığınızı da hissettirmeniz çok önemlidir. Sorunun olduğu ilk zamanlar etkin dinleme için en

uygun zamanlardır. O anda ona gerçekten yardımcı olmayı istemeli ve diğer uğraşlarınızı bir kenara bırakarak sadece söylediklerine odaklanmalısınız. Sizin duygularınız ve düşünceleriniz ne olursa olsun çocuğunuzun size söylemek istediklerine kulak vermeli, onların fikirlerini kabul etmeli ve eleştiriden uzak bir şekilde dinlemelisiniz. Çocuklarımızı dinledikten sonra onlara geri dönüt verirken mutlaka ben dilini kullanmamız gerekmektedir.

Ben dili, yaşadığımız bir durumun ya da olayın etkilerini kendi duygularımızı ve hissettiklerimizi karşı tarafa ifade ederek kullandığımız bir iletişim yoludur, karşıdaki kişi böyle bir durumda kendini korumaya geçmez, suçluluk duygusu hissetmez. Sen dili ise suçlama ve yargılama içerdiği için iletişim kurduğumuz kişiye kendini savunması gerektiğini hissettirir ve tekrardan iletişim kurma isteğini yok eder.

Sen dili aslında günlük hayatta çokça kullandığımız bir dildir. Örneğin;

DERSİNE
ÇALIŞMAZSAN
EĞER...

DAHA
İYİ
ÖĞRENMELİSİN...

YAPMA-
MALISIN...

SÜREKLİ
KAVGA
EDİYORSUN...

Unutulmamalıdır ki çocuklarımız bize bir sorununu anlatırken istedikleri ilk şey anlaşıldıklarını hissetmektir, kendilerini savunmak değil... Mükemmeliyetçi aile tutumu sergileyen anne ve babalar çocuklarını genellikle eleştirirken sen dilini kullanmaktadır. Bu da çocukların kendilerine güvenmeyi, kendilerini yetersiz hissetmelerine sebep olmaktadır. Çocuklar çeşitli hatalar yapar ve bizler onlara hatalarını göstermek yerine kişiliğini eleştirici, özgüven zedeleyici söylemlerde bulunursak gelecekte bizlerle sağlıklı iletişim kurmalarını ve sorunlarını söylemelerini bekleyemeyiz.

Çocuğumuza verdiğimiz cevaplar çocuğumuzun bizimle konuşma biçimini önemli ölçüde etkileyecektir. Ben dilini etkin bir şekilde kullanarak çocuğun davranışının sizde hangi duyguyu uyandırdığını söylemek doğru ve yerinde olacaktır. "Beni neden dinlemiyorsun, ödevlerini neden yapmadın?" demek yerine "Beni dinlemediğin ve ödevlerini yapmadığın için üzülüyorum" dememiz yaptığı davranışın sizin üzerinizdeki etkisini ona hissettirecektir.

Değerli anne ve babalar;

Hayatınızda sihirli cümlelere lütfen yer açın...

Unutmayınız ki çocuklar ayna gibidir. Sizler bu cümleleri duyduğunuzda kendinizi ne kadar iyi ve mutlu hissediyorsanız, çocuklarınız da emin olun ki öyle hissedecektir. Aile bireyleriyle kurduğunuz etkili bir iletişim, bağlarınızı kuvvetlendirecek ve sevgiyi güçlendirecektir. İletişimin önemini bir an önce sizler de hayatınızda uygulamaya koyarak nelerin değiştiğini deneyimleyebilirsiniz. Bu yolda hepimize başarılar dilerim...

SİHİRLİ SÖZCÜKLER;

Seni
seviyorum

Benim için
çok önemlisin

B E D
G A C

Bu yaptığını
takkir ediyorum

Paylaştığın için
teşekkür ederim

DUYGULARIMIZI GÖMDÜĞÜMÜZDE, KİM OLDUĞUMUZU DA GÖMERİZ.

Uzman
Psikolojik Danışman
Bingül UZEL

Çocukluk Çağında Yaşanan Travmaların Yetişkinlik Dönemindeki 4 büyük etkisi;

Çocukken şiddete şahit olduysanız ya da maruz bırakıldıysanız, ebeveynleriniz sizi fiziksel ve duygusal anlamda ihmal ettiyse, travmaların sıkça yaşandığı bir ortamda büyüdüyseniz yetişkinlik döneminde hala çocukluk travmalarının etkisinde olma ihtimaliniz vardır.

Çocuklar, tanık oldukları veya başlarına gelen olaylardan anlamlar çıkarıp dünyanın nasıl bir yer olduğuna dair zihinlerinde bir harita yaratırlar. Bu haritadaki olaylar ve anlamlar eşleştirmesi sayesinde baş etme becerileri artar. Eğer yarattıkları içsel haritalarını yaşları büyüdükçe değiştirmezlerse ve dünyayı yorumlama şekilleri çocukluk dönemlerindeki gibi kalırsa bu durum onların yetişkin gibi davranmalarına engel olur.

Çocukluk döneminde yaşanan duygusal travmaların çeşitli travma sonrası etkileri olsa da bu yazıda 4 büyük etkisi hakkında bilgi verilecektir:

1. Hatalı Benlik;

Çocukken, ebeveynlerimizin bizi sevmesini ve bizimle ilgilenmesini isteriz. Ebeveynlerimiz bunu yapmadığında onların sevebileceği gibi bir çocuk olmaya çabalarız. Kendi duygularımızı gömerek başka bir benlik yaratırız. Dünyaya sunduğumuz benlik de böylelikle hatalı benlik olur.

Duygularımızı gömdüğümüzde gerçekten kim olduğumuza dair bilgilerimizi de gömmüş oluruz. Yaşamlarımıza korku ve endişe içinde devam ederiz. Çünkü maskemizin düşmesine izin verirsek artık sevilmeyeceğimizi, önemsenmeyeceğimizi, değer görmeyeceğimizi düşünürüz.

Hatalı benliğin altındaki gerçek benliği ortaya çıkarmanın en sağlıklı yolu, çocukluk travmanızı konuşabileceğiniz bir terapistten destek almaktır. Terapi sürecinde bir yandan duygularınızı sağlıklı bir şekilde ifade ederken bir yandan da güvende hissetmeyi öğrenerek duygusal anlamda bütünlük sağlayabilmeniz temel hedef olacaktır.

2. "Her zaman mağdurum" Düşüncesi:

Kendi hakkımızda düşündüklerimiz ve inandıklarımız bizim iç sesimizi oluşturur. Kendimizle konuşma şeklimiz bizi güçlendirir ya da tam tersi zayıflatır. Olumsuz iç ses konuşmaları kendi hayatımızın üstünde herhangi bir kontrolümüzün olmadığı algısını yaratır ve bize mağdur rolü verir. Burada önemli olan nokta şudur; çocukken mağdur edilmiş olmak yetişkinlikte de aynı role devam edileceği anlamına gelmez.

Hiçbir seçeneğimiz yokmuş gibi hissettiğimiz anlarda dahi her zaman seçeneğimiz vardır. Yaşam hakkında düşünme şeklimizi tercih edebilme gücü dahi bir seçenektir. Çocukken yaşadığımız çevre ve hayatımız hakkında seçeneğimiz yokken yetişkin olduğumuzda bu durum değişir. Yapabileceğimizi düşündüğümüzden çok daha fazlasını yapabilecek gücümüz vardır. Kendimizi mağdur olarak görmektense "hayatta kalan-survivor" olarak görmek daima bizim elimizdedir.

3. Pasif Agresyon:

Öfkenin sağlıklı bir şekilde gösterildiği evlerde büyüyen çocuklar öfkenin kabul edilemez bir şey olduğunu düşünürler. Öfkenin şiddetli bir şekilde gösterildiğine ya da öfkenin sürekli bastırıldığı bir ev ortamına tanık olan çocuk, yetişkin olduğunda öfkenin bastırılması gereken bir şey olduğunu düşünür.

Eğer kişi öfkesini ifade edemezse ne olur? Sürekli olumsuz duygularınızı bastıran biriyeniz bu sorunun cevabını da bilirsiniz: HİÇBİR ŞEY... Hala öfkeli hissedersiniz. Çünkü öfke, doğal ve sağlıklı bir duygudur ve herkes yaşar. Öfkenizi sağlıklı bir şekilde dile getirdiğinizde yaşayacağınız rahatlıktan kendinizi mahrum ederek hala öfkeli kalmaya devam edersiniz. Hem öfkenizi bastırıp hem de onu dile getirme mücadelesi de pasif agresyon olarak ortaya çıkar.

4. Edilgenlik:

Eğer çocukken ihmal edildiyeniz ya da terk edildiyeniz öfkenizi ve korkunuzu sizi bir daha kimse terk edemesin ya da ihmal edemesin diye dile getirmiyor olabilirsiniz. Böylelikle potansiyelinize uygun bir hayat yaşamazsınız, pasif kalmayı tercih edersiniz, neler yapabileceğinizi bilip yapmazsınız.

Duygularınızı gömdüğünüzde kim olduğunuzu da ne yazık ki gömmüş olursunuz. Çocukken yaşanan travmalar nedeniyle kendimizi dışarıdan saklama konusunda uzman oluruz. Ve bu durum bizi çocukken korur. Ancak yetişkinlik döneminde bize kim olduğumuzu ve ne istediğimizi anımsatmaları konusunda duygularımıza ihtiyacımız vardır.

<https://www.psychologytoday.com/blog/mindful-anger/201706/4-ways-the-pain-childhood-trauma-impacts-us-adults>'dan çeviridir.

gülen yüz

Kreş ve gündüz bakım evi

Gülen yüzümüzle sizleri ve çocuklarımızı bekliyoruz.

Kolay ve Güvenli Ulaşım...

Kreşimiz, ulaşımı çok elverişli bir konumdadır, bu nedenle şehrin herhangi bir yerinden bize kolayca ve rahatlıkla ulaşabilirsiniz.

Kaliteli ve güvenli bakım...

Çocuklarımızı samimi bir sevgi ortamında, özenle ve hassasiyetle kendi çocuklarımız gibi özenle bakıyoruz...

Beslenme ve günlük liste...

Çocuklar için doğal ve yararlı beslenme, onlara gün boyunca yeterli enerji ve sağlıklı bitilime için gerekli unsurlar verecektir.

Adres:Hürriyet Mahallesi Tepebaşı Caddesi No:12 / 2A - 2B Süleymanpaşa / Tekirdağ

Mail: bilgi@gulenyuzkres.com.tr Tel: Faik BAYATBALAY (Kurucu): 0532 323 66 86 Selda FİDAN (Kurucu): 0533 448 09 38

STUDIO PILATES

Profesyonel ekibimizle özgürce spor yapabileceğiniz, sadece kadınlara özel bir spor salonu.

- * PİLATES
- * CARDİO
- * STEP AEROBİK
- * ZUMBA
- * REFORMER
- * PERSONEL TRİNER
- * HAMİLE PİLATESİ

SİNCE
2007

Adres: Turgut mah. Rıhtım Caddesi Wamos Cafe Yanı Süleymanpaşa / TEKİRDAĞ
Tel: 0282 264 24 74 Gsm: 0532 325 90 50

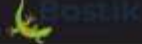
<http://www.isiksanyapi.com> Mail: corlu.ofis@isiksanyapi.com

ISIKSAN

İŞIKSAN YAPI
Çorlu Merkez Ofis
Şeyh Sinan Mah. Atatürk Bulvarı
No:175-177 A 59950 Çorlu / Tekirdağ
Tel: +90 282 653 22 53 – 654 10 15
Faks: +90 282 654 51 21

İŞIKSAN YAPI
Çorlu Merkez Depo
Yeni Sanayi Sitesi Zafer Mah.
Şehit Yzb. Yücel Keniter Cad Blok M12 No.2
Çorlu / Tekirdağ
Tel: +90 541 284 31 32
Tel: +90 541 654 11 59

İŞIKSAN YAPI
Tekirdağ Ofis
Hürriyet Mahallesi Şehit Serkan Tuban Cad. 12/16
Süleymanpaşa / Tekirdağ
Tel: +90 282 261 54 50
Faks: +90 282 261 54 30

TAYYK YÜZME

"TEKİRDAĞ AYYILDIZ YÜZME KULÜBÜ"

* 3 YAŞINDAN İTİBAREN
YÜZME EĞİTİMİ KURSALARI
* PERFORMANS SPORCUSU
YETİŞTİRME
* PERFORMANS TAKIMLARI
ANTRENMANLARI

[instagram.com/
tayyk_yuzme](https://www.instagram.com/tayyk_yuzme)

[facebook.com/
tekirdagayyildizyuzmesportkulubu](https://www.facebook.com/tekirdagayyildizyuzmesportkulubu)

Adres: Atlas Pasajı 2. Kat No:61 Süleymanpaşa / TEKİRDAĞ

0 530 274 93 26
0 530 274 93 27

MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİSİ OLMAK

Mesleki Teknik Anadolu Lisesi ve Sorunları

Psikolojik Danışman
Emine Damla SAĞLAM

Hem mesleğe hem de yükseköğrenime öğrenci yetiştirmeyi amaçlayan eğitim kurumları olan mesleki ve teknik eğitim kurumlarının ülkemizde bir imaj sorunu olduğu görülmektedir. Meslek lisesi öğrencilerinin genel bakışta akademik başarıları düşük, ders çalışmayan, hazır bulunuşluk düzeyleri yetersiz öğrenciler olarak görülmeleri ve çoğu zaman bu şekilde yaftalanmaları öğrencilerin özgüvenlerini olumsuz yönde etkilemektedir.

Toplumun bu algısı bazı öğrencilerde çabalasalar dahi başarılı olamayacakları inancına sebep olmakta ve 'zaten başarılı olamam' yanlış inancı öğrencinin denemesini, çaba göstermesini de engellemektedir. Bu sebeple bu öğrencilerle çalışırken öncelikle yanlış inançlarını yıkmak, kendilerine güvendiklerinde ve emek verdiklerinde neler başarabileceklerini görmelerini sağlamak büyük önem taşımaktadır.

Meslek lisesi öğrencilerinin kendileri hakkında kalıplaşan yanlış inançları, derslerle ilgili altyapı eksikleri, aldıkları eğitimden beklentilerinin olmaması ve akademik başarılarının düşük olması gibi faktörler motivasyonlarını da olumsuz etkilemektedir. Pek çok meslek lisesi öğrencisinin dersi dinlememe, derslere ilgisizlik, sorumluluk duygusunun zayıflığı ve gereksizce devamsızlık yapma konularında sıkıntılar yaşadığı; aynı zamanda öğrencilerin çoğunun nasıl ders çalışacaklarını bilmedikleri görülmektedir. Buradan öğrencilerin derslere, okula ve öğrenmeye karşı motivasyonlarının düşük olduğu anlaşılmaktadır.

Öğrencilerin motivasyonlarını arttırmak, okul ile aralarında bağ oluşturmak ve özgüvenlerini yükseltmek için öncelikle kendilerini tanımalarını, kendilerinden beklentilerinin neler olduğunu fark etmelerini, bireysel hedefler belirlemelerini desteklemek faydalı olacaktır. Ayrıca öğretmenlerin de bu öğrencilerden neler beklediklerini açıkça belirtmeleri öğrencilerin güdülenmelerine katkı sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

AKBABA, S. (2006). *Eğitimde Motivasyon*.

Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi, S:13, 343-361.

TUNÇ, B., YILDIZ, S., DOĞAN, A. (2015). *Meslek Liselerinde Disiplin Sorunları, Nedenleri ve Çözümü: Bir Durum Analizi*. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15 (2), 384-403.

MUMCU, H.Y., MUMCU, İ., AKTAŞ, M.C. (2012). *Meslek Lisesi Öğrencileri İçin Matematik*. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 1(2), 180-195.

YÖRÜK, S., DİKİCİ, A., UYSAL, A. (2002). *Bilgi Toplumu ve Türkiye'de Mesleki Eğitim*. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. C:12, S:2, 299-312.

Olumsuz etiketlenmeye maruz kalan ve çoğu zaman 'zaten okumayacak bari bir mesleği olsun' düşüncesiyle meslek lisesinde okumak durumunda kalan öğrencilerin bir kısmı özgüvenleri kırılarak boş vermişliğe ve derslere karşı ilgisizliğe yönelirken; bir kısmı ise akademik başarı ve beklentiler konularında yaşadıkları özgüven düşüklüğünü hırçılık yoluyla dışa vurmaktadır. Ders çalışmama, çalışma motivasyonunu kendinde bulamama, 'temelim zayıf' düşüncesi, 'bu noktadan sonra bir şeyleri düzeltmek için çok geç' inancı meslek lisesi öğrencileri ile çalışırken çok sık karşılaşılan durumlardır. Bu engellerin aşılması, öğrencinin öğrenme isteğini arttıracak ve özgüven kazanmalarını destekleyecektir. Öğrencilerin verimli çalışmasını sağlamak ancak onları en iyi şekilde motive etmekle mümkündür. Öğrencilerin, neyi nasıl yapacaklarını ve ulaşacakları hedefe nasıl gideceklerini bilmeleri, başarı ihtiyaçlarını geliştirmeleri için onlara destek olmak ve olumlu benlik algısı geliştirmelerine yardımcı olmak onları okula ve derslere yöneltmede faydalı olacaktır.

Çalışmalar öğrencilerin meslek alanını seçim sürecinde ailelerinin veya kendi isteklerinin etkili olduğunu, öğrencilerin merkezi sınav başarılarının yeterli olmaması nedeniyle istedikleri alana yerleşemediklerini, üniversiteyi kazanamadıklarında bir mesleklerinin olmasını düşündükleri için meslek lisesi tercihi yaptıklarını ve bu durumda pek çok öğrencinin bir nevi zorunluluk sonucu meslek liselerini tercih ettiklerini göstermektedir. Ancak meslek liselerinde, üniversite sınavına hazırlığın yoğun olduğu 11. ve 12. sınıflarda mesleki derslerin ve stajın ağırlık kazandığı görülmektedir. Son 2 yıldır kaldırılan sınavsız geçiş hakkı ve yenilenen sınav sistemiyle meslek lisesi öğrencileri de diğer lise türlerinde okuyan öğrencilerle aynı sınava tabi tutulmaktadır. Ek puan uygulamasıyla kendi alanlarında ön lisans eğitiminde destek bulan öğrenciler için bu sistemde bir yükseköğretim programına yerleşmek yine de sıkıntılar doğurmaktadır. Mesleki açıdan gelişmelerini destekleyecek, becerilerini geliştirecek bir eğitim ve sonrasında staj görürken branş derslerinin yetersiz kalışıyla üniversite sınavları için yeterli hazırlığı sağlayamamaktadırlar. Bu noktada meslek liselerinin kuruluş amacı konusunda öğrencilere farkındalık kazandırılması, 2 yıllık üniversitelerin 4 yıllık bölümlere göre kötü veya yetersiz olduğu algısının kırılması için çalışmalar yapılması, öğrencilerin lisede edindikleri mesleki donanım kapsamında ilgilerini de baz alarak uygun bölümlere yönlendirilmesi öğrencilerin motivasyonlarını olumlu yönde etkileyecektir. Ayrıca öğrencilerin uygulanabilir ve bilinçli hedefler belirlemelerinde onlara destek olmak da önem taşımaktadır.

Tüm bu çalışmaların yanı sıra unutmamamız ve öğrencilerimize hatırlatmamız gereken en önemli nokta akademik başarının yüksek veya düşük olması ile 'iyi bir insan' olmanın farklı şeyler olduğu; başarıyı da başarısızlığı da yaşamının normal bir durum olduğu ve mühim olanın elinden geleni yapmış olmanın değerini fark etmek olduğudur.

İLKOKUL VE ORTAOKUL YÖNETMELİĞİNDEKİ YAPTIRIMLAR

Psikolojik Danışmanı
Damla Nur NEBİ

Okul öncesi eğitim ve ilköğretim kurumları yönetmeliği ve ortaöğretim kurumları yönetmeliğinde öğrenciden beklenen davranışlar; Türk Milli Eğitimin amaçlarına genel ahlak ve etik kurallarına, toplumsal normlara uygun olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin iyi bir insan ve topluma örnek vatandaş olarak yetiştirilmeleri ve yetişmeleri amaçlanmaktadır.

Okul öncesi eğitim ve ilköğretim kurumları yönetmeliği; Ortaokul ve İmam Hatip ortaokullarının öğrencilerine olumsuz davranışlar özelliğine göre Uyarma – Kınama – Okul Değiştirme yaptırımları uygulanır. (Madde 54/1)

Bağırmandan da anlaşabiliriz.

Yöneticilere, öğretmenlere, arkadaşlarına ve görevlilere kaba ve saygısız davranmak kınama yaptırımını; sarkıntılık, hakaret, iftira, tehdit ve taciz emek veya başkalarını bu davranışlara kışkırtmak sonucunda okul değiştirme yaptırımı uygulanır.

Görgü kurallarına uymamak uyarı yaptırımı; okul yönetimini yanlış bilgilendirmek, yalan söylemeyi alışkanlık haline getirme davranışlarında kınama uygulanır. (Madde 55/a-b/7-3)

Kamu mallarında gelecek kuşakların hakkın var.

Okulun ve öğrencilerin eşyalarına, araç ve gerecine kasıtlı olarak zarar verildiğinde kınama yaptırımı; okulun bina, taşınır taşınmaz mallarına kasıtlı olarak zarar verme, okul çevresinde kasıtlı olarak yangın çıkarma durumlarında okul değiştirme yaptırımı uygulanır. (Madde 55/b-c/10-4)

Öğrenci başkasının malını haberi olmaktan aldığıında kınama; başkasının malına zarar vermek, haberi olmadan almayı alışkanlık haline getirmesi durumunda okul değiştirme yaptırımları ile karşılaşır. (Madde 55/b/9)

Okulun ve öğrencilerin mallarına verilen maddi zararlar, o öğrencinin velisine ödettirilir. (Madde65/1)

Senin özgürlüğün onun özgürlüğünün başladığı yerde biter.

Öğrenci dersin veya ders dışı faaliyetlerin akışını ve düzenini bozacak davranışlarda bulunduğu kınama; okula, sınavlara girilmesine, derslerin ve sınavların sağlıklı yapılmasına engel olduğunda okul değiştirme yaptırımı uygulanır. (Madde 55/c-b/11-6)

Kişi veya grupları dil, din, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce ve inançlarına göre ayırmak kınamak kötölemek ve bu tür eylemlere katılma durumunda okul değişikliği sağlanır. (Madde 54/c/8)

Güçlü olan her zaman haklı değil.

Okulda kavga etme sonucunda kınama; okul içi veya dışında okulda görevli olan birine veya arkadaşlarına saldırıda bulunmak, şiddet uygulamak vb. hareketler düzenlemek veya kışkırtmak davranışlarında okul değiştirme yaptırımı uygulanır. (Madde 55/b-c/7-12)

Okulda yaralayıcı, öldürücü alet getirmek ve bunları bulundurmada okul değiştirme sağlanır. (Madde 55/c/3)

Derslerde telefonu açık bulundurmak uyarma yaptırımı; okul içinde izinsiz görüntü ve ses kaydetmede kınama yaptırımı uygulanır. (Madde 55/a-b/9-8)

Zararlı Alışkanlıklardan En Güzel Korunma Yolu: Hiç Başlamamaktır.

Okulda ya da okul dışında sigara içmek davranışında kınama; alkol veya bağımlılık yapan maddeleri kullanmak veya başkalarına kullanmaya teşvik etme davranışında okul değiştirme uygulanır. (Madde 55/b-c/5-16)

Yönetmelikte kumar, çete kurma, eziyet, işkence, cinsel istismar gibi davranışların karşılığı yoktur.

Öğrenci Davranışlarını Değerlendirme Kurulu, yaptırıma neden olan davranışları bir daha tekrarlamayan ve iyi halleri görülen öğrencilerin yaptırımlarını dönem sonlarında yapılacak toplantıda alacağı kararlarla ortadan kaldıracaktır. Yaptırım kararı kaldırılan öğrencinin bilgileri, E-okul sisteminin öğrenci bilgileri bölümünden silinir.

Yaptırımlar öğrenci velisine tebliğ tarihinden itibaren 5 gün içinde öğrenci velisi Okul Müdürlüğüne itirazda bulunur. Okul Müdürlüğü itiraz dilekçesi ve yönetmeliğin 73. Maddesindeki belgeler ile birlikte dilekçenin okula verildiği tarihten itibaren 5 iş günü içinde İlçe Öğrenci Davranışları Değerlendirme Kuruluna gönderir. İlçe Öğrenci Davranışları Değerlendirme Kurulu ya reddeder ya da kararı değiştirir. İtiraz işlemleri sonuçlanıncaya kadar işlem yapılmaz.

Uyarma, Kınama yaptırımını Okul Müdürlüğü; okul değiştirme yaptırımını İlçe Öğrenci Davranış Değerlendirme Kurulunun onayından sonra uygulanır.

Okul Değiştirme yaptırımı uygulanan öğrenci ilgili Okul Müdürlüğü ve İl/İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün olumlu görüşlerinin alınması şartıyla Eğitim-Öğretim yılı sonunda önceki okuluna geri dönebilir.

Yönetmelikteki Değişiklikler;

Kınama yaptırımı yerine topluma hizmet çalışma yaptırımı uygulanabilir. Fakat topluma hizmet yaptırımının E-okulda karşılığı yoktur.

Ceza gerektiren davranış ve fiillerde bulunana öğrenci Okul Rehberlik Servisine ya Rehberlik Araştırma Merkezi tarafından düzenlenen rapor ile okul yönetimi kararına bağlı olarak rehabilite edici uygulamalara tabii tutulur.

Özel eğitim ihtiyacı olan öğrencilere yaptırım gerektiren davranış ve fiiller gerçekleştirilmesi halinde disiplin cezası uygulanamaz. Bu tür durumlarda Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı Geliştirme Birimi gerekli tedbirleri alır. Ancak görme yetersizliği, işitme yetersizliği ve ortopedik yetersizliği olan öğrencilere yetersizliği olmayan öğrencilere uygulanan yaptırımlar uygulanabilir.

Okuldan kısa süreli uzaklaştırma yaptırımında her türlü eğitim, sınav ve staj çalışmalarına katılamaz. Özürsüz devamsızlıktan sayılır. Fakat okul yönetimi tarafından belirlenen sınav tarihlerinde sınavlara katılabilir.

Örgün Eğitim dışına çıkarma cezası alan öğrenciler Açıköğretim Lisesi veya Açıköğretim İmam Hatip Lisesine yönlendirilebilir.

ÇOCUK YANIM

Psikolojik Danışman
Meltem SABİT

Suya değen nağmelerde ıslanırım,
Güneşin hırçın yanını da görürüm, sıcaklığını da,
Bir yol bulur giderim, yeter ki benliğim, bana umudumu geri ver.
Fırçam, paletim olmadan da
Tuvalde belirir, hayallerim o zaman
Yorulmadan yoğrulmaz duygularım.
Bir anlık tebessüm belirdi, gönül kapısının eşliğinde,
Tamamlanmadan duygular yarım kalıyor inan.
Hani uçurtmalar eşliğinde koşturan çocukluğum nerede?
Hadi ama benliğim, nefes ver hayata, bir balona nefes ver,
Bir de çocukluğuma,
Sınav heyecanı ile atan yüreğim nerede kaldı?
Bir telaş, bir savrulan kar tanesi rüzgârda benliğim
Depresyondasın diyorlar, hâlbuki içimdeki çocuk yanım acıyor.
Korkma diyorlar, şunu al, iyi gelir diyorlar
Boş ver gitsin diyorlar...
Birden süzülüyor gözyaşlarım, kimse anlam veremiyor,
Hâlbuki çocuk yanım ağlıyor...
Sonra oluk oluk oluyor, yanaklarımdan süzülen yaşlar
Hıçkırık senfonisi eşlik ediyor, çocuk yanım rahatlamak istiyor.
Koşuyor adım adım yetişkin yanıma yıllar önceki ben
Anladım ki hayaller eskimez, sadece ötelenirmiş.
An geliyor, kalkıp gidesim geliyor sorunlardan
Ne bu, dur diyor çatıyor kaşlarını yetişkin ben
Bırakmadı peşimi endişem, kaygım
Bir de saklı kalan gerçeklerim.
Bir tabure al karşısına geç otur hayatının
Sonra hayatını oturt bir başka tabureye ve sorgula onu
Bir meçhule bastım ayaklarımı,
Üstü açık kaldı yalnızlığımın de.
Karanlığa düştüğümde gösterdi ışıklarını mutlu yanım.
Mutlu yanım ne olur ört beni üşüyorum de

Nefesim telaşlı, ben telaşlı,
Yine de yetişemiyorum duygularıma
Nefesim telaşlı, ben telaşlı,
Hayattan sadece kaçılmaz, bazen de kovalarmış insanı hayat
Ama ben hayat beni hep çocuk yanıma kovalasın istiyorum,
Çünkü orda mutluyum.
Duygular tazeyken yaşanmalı, hayat yaşanmalıymış aslında
Öbür türlü çocuk yanım üzüyor, anlamıyor hayatı.
İlla bir kuralı olacaksa, hayatın kuralı; kendini yaşamak olmalı
Dolaşmalı fırtınalarla, yokuşları aşmalı
Bir inci tanesinde soluklanmalı, bir leylağı koklamalı,
Hissetmeli yağmurun her damlasını,
Yeni doğan yavrunun gözünü ilk açmasını
Yediğin yemeğin tadını hissetmeli
Başka yere yetişme telaşı ile bulunduğu yeri unutmamayı
Düğüm düğüm bırakmamalı duyguları boğazda,
Ne hissediyorsan haykırmalı
Yaşananlar beslemeli duygularını,
Çocuk yanıma gittiğimde,
Orada nice mutlu çocuk yanlarla karşılaşmak istiyorum.
Bir de yağmurda ıslanmaları, gökkuşağını fark etmeleri,
Tahammüllü bireyleri, mutlu paylaşımları
Sonra bir ıssız yol bulup geziyorum el ele çocukluğumla
“Mutlu ol” diyor.
Çünkü hayat mutlu olmaya değer
Çünkü hayat değerli,
Çocuk yanım değerli,
Çocuk yanımı yaşatmak için ben telaşlı mutlu,
Nefesim telaşlı olsa da mutlu.
Mavi pelerinli çocukluğum gülümsüyor bana,
Güle güle yetişkin yanım kendime iyi bak diyor.

ÜRÜNLERİMİZ:
Elektrikli El Aletleri
Boya ve Sarf Malzemeleri
Banyo & Aydınlatma
Seramik & Fayans
Duşakabin Sistemleri
Ankastre Setler

Doğal Taş
Su Tesisat ve
Boru Sistemleri
Vitrifiye
Elektrik
Lazer & Optik Ölçüm
Jenaratör

Dekorasyon & Ev Gereçleri
İnşaat Malzeme & Makinaları
İzolasyon
Bahçe Gereçleri
Kombi ve Isıtma Sistemleri
Ev Gereçleri
Hırdavat

Özdemirler[®]

yapımarket

ŞAR
PATISSERIE

*Online ve
Paket Sipariş*

282 261 3254
Hükümet Cad. No:83/1 Tekirdağ www.sarpatisserie.com

ŞAR
PATISSERIE

Hükümet Cadesi No: 83/1
Süleymanpaşa/TEKİRDAĞ
Tef: 0 282 261 3254 Fax: 0 282 262 1545
www.sarpatisserie.com

ŞAR
PATISSERIE

*Online ve
Paket Sipariş*

282 261 3254
Hükümet Cad. No:83/1 Tekirdağ www.sarpatisserie.com

Özel Yetenekli Öğrencilerde Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı

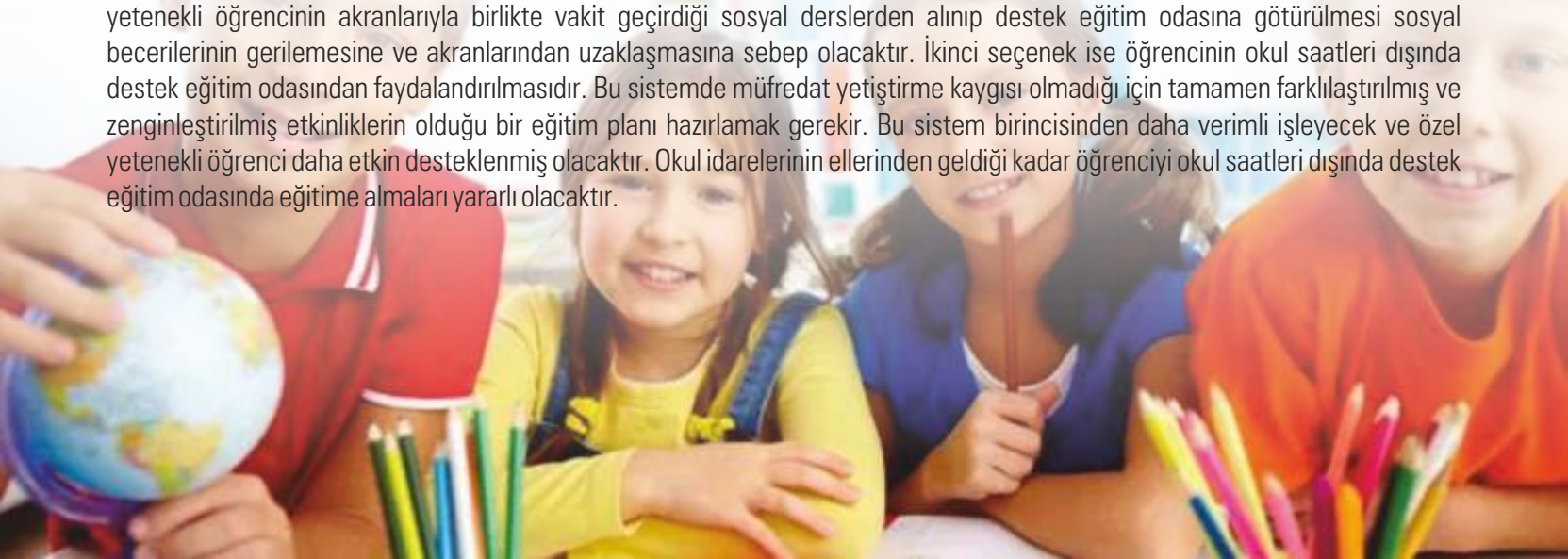
Psikolojik Danışman
Muhsin BAKAN

Öğrenciler Bilim ve Sanat Merkezi(BİLSEM) sınavlarında başarılı olduklarında veya BİLSEM süreci dışında kalıp Rehberlik ve Araştırma Merkezlerinde (RAM) üstün yetenekli olarak tanılandıklarında devam ettikleri okullarında Destek Eğitim Odasından faydalanabilirler. Destek eğitim odalarında bu öğrenciler için Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı (BEP) çerçevesinde eğitim verilir.

Bazı kaynaklarda özel yetenekli öğrencilerin eğitimi için BEP yerine ZEP (Zenginleştirilmiş Eğitim Programı) terimi kullanılmaktadır. Zenginleştirme, özel yetenekli öğrencilerin Gruplama, Farklılaştırma ve Hızlandırma gibi eğitim stratejilerinden bir tanesidir ve eğitim programının zenginleştirilmesi anlamında kullanılmaktadır. Fakat zenginleştirme de bireysel ihtiyaçların karşılandığı bir eğitim programında olması gereken bir husus olduğundan Mili Eğitim Bakanlığımız ana çerçeve olarak BEP terimini kullanmayı tercih etmektedir. Burada önemli olan husus ise özel yetenekli öğrencinin BEP'inin nasıl zenginleştirileceği ve uygulanacağıdır.

Özel yetenekli öğrencilere BEP hazırlanırken öncelikle bu öğrencilerin baskın olan ilgi ve yetenek alanlarının belirlenmesi gerekir. Özel yeteneklilerde destek eğitimin mantığı öğrencilerin zayıf yönlerini geliştirmek değil, ilgi ve yetenek alanlarını belirleyip bu alanlarda gidebildikleri yere kadar destekleyip geliştirmektir. Bunun için bu öğrencilerin kendileri, ebeveynleri ve öğretmenlerinden veriler toplayarak ilgi ve yetenek alanlarını belirleyerek işe başlamak gerekir. Bundan sonra öğrencinin ilgi ve yeteneğine uygun branşlarda BEP'leri hazırlanır.

Önemli bir husus da öğrencinin hangi saatlerde destek eğitim odasından yararlanacağı konusudur. Okul saatleri içinde mi, dışında mı destek eğitim odasından faydalanacağı eğitimin içeriğini değiştirmektedir. Eğer öğrenci okul saatleri içerisinde dersinden alınıp destek eğitim verilecekse ders müfredatından geri kalmaması için öncelikle müfredatın işlenmesi ve arda kalan sürede de zenginleştirilmiş bir eğitim verilmesi gerekir. Bu sistemde çoğunlukla şöyle bir hataya düşülüyor: Öğrenci Resim, Müzik, Beden Eğitimi gibi derslerden alınıp ana derslerden destek eğitim veriliyor. Hâlbuki destek eğitim odası yönergelerinde öğrencinin sınıfındaki hangi derslerden alınıyorsa destek eğitim odasında da o derslerde eğitim verilmesi gerektiği geçmektedir. Ayrıca özel yetenekli öğrencinin akranlarıyla birlikte vakit geçirdiği sosyal derslerden alınıp destek eğitim odasına götürülmesi sosyal becerilerinin gerilemesine ve akranlarından uzaklaşmasına sebep olacaktır. İkinci seçenek ise öğrencinin okul saatleri dışında destek eğitim odasından faydalandırılmasıdır. Bu sistemde müfredat yetiştirme kaygısı olmadığı için tamamen farklılaştırılmış ve zenginleştirilmiş etkinliklerin olduğu bir eğitim planı hazırlamak gerekir. Bu sistem birincisinden daha verimli işleyecek ve özel yetenekli öğrenci daha etkin desteklenmiş olacaktır. Okul idarelerinin ellerinden geldiği kadar öğrenciyi okul saatleri dışında destek eğitim odasında eğitime almaları yararlı olacaktır.

Destek eğitimin saatlerine karar verdikten sonra uygun BEP'lerin oluşturulması gerekir. Öğrencinin ilgi ve yeteneklerine göre seçilen derslerin her biri için birer BEP hazırlanır. Burada hızlandırma yerine farklılaştırma ve zenginleştirme modelleri uygulanır. Yani, 4. sınıfa devam eden özel yetenekli öğrenciye 5. veya 6. sınıf dersleri verilmeyecek, kendi sınıf seviyesindeki derslerin farklılaştırılmış ve zenginleştirilmiş etkinlikleri uygulanacaktır. Farklılaştırma ve zenginleştirmeden kasıt ise; özel yetenekli öğrencinin seviyesine uygun fakat müfredatta bulunmayan ve yetenek alanındaki genel araştırma deneyimleri, görsel işitsel materyallerin kullanılması, farklı öğretim yöntemleri, gezi, ziyaret, problem tespiti ve çözümü gibi konuları içerir. Örnek vermek gerekirse matematik dersinden destek eğitim alacak bir öğrenciye o hafta işlenen konular içerisinde geçen bir formülün ilk çıkış aşaması ve altında yatan mantığının işlenmesi güzel bir çalışma olacaktır. Burada genellikle etkinlikler oluşturulurken Bloom'un taksonomisi kullanılmaktadır. Buna göre önce bilgi verilir, sonrasında öğrenci bu bilgilerle uygulamalar yapar, edindiği bilgileri analiz eder ve farklı alanlardan edindiği bilgileri sentezleyip son değerlendirmeleri yapar. Destek eğitim odalarında özel yetenekli öğrencilere ders anlatmak yerine mentörlük yapmak, ona yol açmak ve araştırmalar yapmasını sağlamak gerekir. Ayrıca etkinlik bazlı çalışmalar yapmak gerekir. Şu anda Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün internet sitesinde özel yetenekli öğrencilere destek eğitim odalarında uygulamak için Türkçe dersi etkinlik kitabı yayınlanmış ve diğer dersler için de çalışmaların sürdüğü belirtilmektedir. Bu kitaptaki etkinlikler incelendiğinde birçoğunun iyi birer zenginleştirme ve farklılaştırma örneği olduğu görülecektir.

Özel yetenekli öğrenciler için hazırlanacak BEP, özel eğitim ihtiyacı olan diğer öğrenciler için hazırlanan BEP'ler ile aynı şablona sahiptir. Bunda da Uzun Dönemli Amaçlar, Kısa Dönemli Amaçlar ve Başlangıç-Bitiş Tarihi sütunları vardır. Yine normalde olduğu gibi özel yetenekli öğrencilerin BEP'i de hazırlanmadan önce ilgi ders ile ilgili hazırbulunuşluk düzeyini tespit edip ona göre hedefler belirlemek gerekir.

Özel yetenekli öğrencilere ilk defa destek eğitim verecek öğretmenlerin paniğe kapılmadan buldukları bölgedeki RAM ve BİLSEM'lerden destek almaları faydalarına olacaktır. Unutulmamalıdır ki ellerinde değerli cevherler var ve bu cevherleri işleyerek öncelikle öğrencilerin kendilerine ve ailelerine, sonrasında vatanlarına ve dünyaya kat kat daha büyük değerler olarak döndürme fırsatları var.

SES VE SESLETİM BOZUKLUĞU ARTİKÜLASYON BOZUKLUĞU

Nilay KOÇ SELAM
Özel Eğitim Öğretmeni

Artikülasyon (ses ve sesletim) bozukluğu hemen hemen her gün çevremizde karşılaştığımız bir durumdur. Birçoğumuzun ailesinde, arkadaşlarında ve yakınlarında bir sesi ya da birden fazla sesi istenilen şekilde kullanamama (çıkaramama) durumu vardır. Bu sesleri çıkarırken sesi değiştirme(para yerine paya), ses ekleme(tren yerine tiren), sesi düşürme veya atlama(saat yerine sat) ve sesi bozma(gelir yerine gelix) şeklinde konuşma görülür. Genellikle çocukluk çağında daha fazla karşımıza çıkar. Müdahale edilmezse yetişkinlikte de devam eder. Bu da konuşma da ses ve sesletim (artikülasyon) bozukluğu olarak karşımıza çıkar.

Sesletim (Artikülasyon) nedir?

Sesletim, bireyin konuşmada yer alan organlarının ardışık, uyumlu hareketleriyle belirli bir dile ait konuşma seslerini doğru telaffuz etme becerisidir.

Sesletim bozukluğu nedir?

Sesletim bozuklukları, konuşma seslerinin çıkartılış yeri, biçimi, hızı, zamanlaması ve basıncının hatalı üretimine dayalı sorunlardır.

Sesletim bozuklukları neden olur?

Sesletim bozuklukları Yapısal kökenli olabildiği gibi, herhangi bir nedene bağlı olmaksızın da görülebilmektedir. Sesletim sorunu yaratabilecek nedenler arasında; yarık dudak-damak ve ağız-yüz anomalileri, ortodontik anomaliler, işitme kaybı, zihin engeli, nörolojik kökenli bozukluklar (serebral palsi ve diğer) yer almaktadır.

Sesletim bozukluklarında aşağıda yer alan biçimlerde hatalar gözlemlenebilir:

/k/ ve /t/ seslerinin yer değiştirmesi : /köpek/ yerine /töpek/ gibi,

/r/, /y/, /l/, /ç/ sesleri yerine başka sesler koyma
/k/ ve /g/ sesleri yerine /t/ ve /d/ seslerini kullanma

Bütün sesler aynı anda mı öğrenilir?

Hayır. Sesler belirli bir sıra çerçevesinde edinilirler. Bazı sesler 3 yaş civarında edinilirken (/p/, /b/, /m/), bazılarının edinimleri okul çağına kadar (/s/, /r/, /l/) tam anlamıyla tamamlanmayabilir.

Sesletim bozukluklarını düzeltmek önemli midir?

Sosyal, duygusal, akademik ve/ya da iş hayatını etkileyecek duruma gelmişse bu sorunun çözümü daha önemli hale gelmektedir. Dolayısıyla sesletim sorunları acilen ele alınmalıdır.

Sesletim sorunu bebek konuşması gibi midir?

Küçük çocuklar sesleri, heceleri, sözcükleri yanlış kullandıkları zaman konuşmaları "bebek konuşması" gibi algılanabilir. Ancak ciddi sesletim sorunu olan çocukların ve yetişkinlerin konuşmaları bebek konuşmasından oldukça farklıdır.

Çocuğuma sesleri doğru üretmesi konusunda nasıl yardımcı olabilirim?

Çocuğa doğru model olmanız gerekmektedir. Çocuğunuzun konuşmasını bölmeyin ya da sürekli olarak düzeltmeyin. Çocuğunuzun yaptığı ses hataları hem siz hem de yakın çevreniz tarafından alay konusu olmamalı ya da bu hatalar sevimli bulunarak pekiştirici şekilde davranılmamalıdır. Yapabileceğiniz en doğru davranış doğru model olmaktır. Yanlış sesletilen sözcük doğru şekilde ifade edilmelidir. Çocuğunuz "sayı güneş" dediğinde siz "evet, sarı güneş, büyük sarı güneş bizi ısıtıyor" şeklinde tekrarlayarak doğru geri dönüt verin.

tadı damağınızda
kalacak lezzetler

HASRET
UNLU MAMÜLLERİ

Merkez Fabrika:
Muratlı Caddesi No:130
Süleymanpaşa/TEKİRDAĞ
Tel: 0 282 261 48 31

ŞUBE-1:
Hükümet Caddesi Belediye İş Merkezi
No:3 Süleymanpaşa/TEKİRDAĞ
Tel: 0 282 261 46 17

ŞUBE-2:
Hürriyet Mahallesi Şehit Rüşti Ökeler Caddesi
Yılmaztürk Apartmanı No:19
Süleymanpaşa/TEKİRDAĞ
Tel: 0 282 260 35 70

ŞUBE-3:
Hükümet Caddesi Belediye İş Merkezi
Süleymanpaşa/TEKİRDAĞ
Tel: 0 282 262 12 12

Web: hasretekme.com
facebook.com/hasretekmeclub
twitter.com/hasretekmeclub

**ÜRETTİĞİMİZ
KİMYASAL ÜRÜNLER:**

Kompozit,
Boya,
Plastik,
Kimya,
Petrokimya,
Kauçuk,
Yatçılık,
Yapı,
Elektronik,
Rüzgar enerjisi,
Savunma ve güvenlik sanayisi,
Toplu taşıma,
Demiryolu ulaşımı,
Tüketici ürünleri,
Borular,
Tanklar,
Paslanmaz ürünlerin üretimi.

MERKEZ OFİS:
Besyol Mah. Birlik Cd. No:12
İstanbul, TURKEY
+90 (212) 580 55 59
+90 (212) 580 55 21
info@akpakimya.com

FABRİKA:
Kurtpınar Mahallesi
Ataturk Cad. No:229
Muratlı, Tekirdag, TURKEY
+90 (282) 361 80 99
+90 (282) 361 75 71

ABD SATIŞ OFİSİ:
5341 Florence Point Drive,
Fernandina Beach
Florida , 32034 USA
+1-904-206-1447
+1-904-261-8198
frank@akpakimya.com

Akpa Organic Peroxides, Initiators & Paint Driers

akpa

ÜRETTİĞİMİZ ÜRÜNLER:
Organik peroksitler,
Başlatıcılar,
Hızlandırıcılar,
Boya kurutucuları.

Yaklaşık 16 yıldır sektöre hizmet veriyoruz.

GÖZ ARDI EDİLEN ÇOCUKLAR

Psikolojik Danışman
Perihan AKTAY

Çevremizde ve okullarımızda ihmale uğrayan çocuk sayısının her gün arttığını gözlemlemekteyiz. Çocuk ihmali dünyada sıkça rastlanan toplumsal bir sorundur. Dünya Sağlık Örgütü' nün tanımına göre ihmal, çocuğa bakmakla yükümlü kimsenin, çocuğun gelişimi için gerekli ihtiyaçları karşılamaması veya bu ihtiyaçları dikkate almamasıdır. Bu ihtiyaçlar sağlık, eğitim, duygusal gelişim, beslenme, barınma ve güvenli yaşam şartlarıdır.

Çocuk ihmali, fiziksel ihmal, eğitimsel ihmal, duygusal ihmal olarak karşımıza çıkabilmektedir ve bu ihmaller çocukların yaşamlarında onarılmaz sonuçlara yol açabilmektedir. Çocuk ihmalinin de çocuk istismarı gibi çocuk üzerinde kalıcı, olumsuz sonuçları olmaktadır. İhmali istismardan ayıran en önemli nokta; istismarın aktif, ihmalin ise pasif oluşudur.

Ne yazık ki çocuklar dünyaya eşit şartlarda gelmemektedirler. Kimi çocuğun ihmali anne karnında başlamaktadır. Annenin bebeğini beklerken ağır işlerde çalışması ya da beslenmesine dikkat edememesi gibi sebeplerden bebek direk olarak etkilenmektedir. Bazen öğrencilerin okula temel ihtiyaçları karşılanmadan karınlarının aç, kıyafetlerinin kirliliği ya da mevsim şartlarına uygun olmayan kıyafetlerle geldiğini görüyoruz. Çocukların sağlık problemleri var, fakat tıbbi destekten yoksunlar. Bizler ise bu öğrencilerden akademik başarı bekliyoruz. Çocukların karınları açken, kıyafetleri uygun olmadığı için üşüyorlarken onlar nasıl bir performans sergiler? Öğrencinin devamsızlığı nedeniyle ailesi ile iletişime geçtiğimiz zaman ebeveynlerin çocuğun nerde olduğunu bilmediğini, okula devamını takip etmediklerini görüyoruz. Öğrencinin okula gelse bile eğitim ihtiyaçlarının karşılanmadığına ve ya eğitim çağına gelmiş olan öğrencinin evde kardeşine bakacak diye okula gönderilmediğine şahit oluyoruz. Sonra bu çocuklardan yine akademik başarı bekliyoruz.

Çocuk anne ya da babaya yalnızca bakım ve beslenme açısından değil, aynı zamanda ilgi ve sevgi bakımından da muhtaçtır. Çocuk sevgi dolu ve huzurlu bir aile ortamında kurduğu temellerle davranışlarını, sosyal ilişkilerini ve topluma uyumunu düzenler. Ailede sevgi görmeyen çocuk sevmeyi öğrenemez. Bu sefer davranış sorunları kendini gösterir. Şiddete meyilli, arkadaşlarına zarar veren öğrencilerimizin hikâyeleri hep birbirine benzer. Evde şiddet gören ve şiddete tanık olan çocuk, sevgiyi sevmeyi bilmeyen çocuk, suç işleme potansiyeli olan çocuk olacaktır.

Dezavantajlı bazı bölgelerde çocuklar çocukluklarını yaşamadan erkenden büyümek zorunda kalmaktadırlar. Çocuk yaşta kardeşlerine bakmak, ev işi yapmak ya da çalışmak gibi görevleri olmaktadır. Zorunlu eğitim çağını geçince de evlenmeye hazır hale gelmektedirler. Oysaki daha kendileri çocuktur.

İhmalin çocuk üzerinde kalıcı etkileri vardır. Gelişim geriliği, ölüme kadar varabilen sağlık problemleri, davranış problemleri, iletişim problemleri, yalnızlık ve korunmasızlık hissi, madde bağımlılığı, suça yönelme riski bu etkilerden sayılabilir. İhmali edilen çocuklarda esnek olamama, öğrenime gerekli ilgiyi göstermeme, dikkat problemleri, sosyal izolasyon, agresif davranışlar, güvensiz bağlanma davranışı, kolay hayal kırıklığı olma, benlik saygısı düşüklüğü görülür.

Çocuk ihmalinin ortaya çıkmasında bir takım faktörleri vardır. Bunlar; cehalet, bilgi eksikliği, yetersiz sosyo-ekonomik koşullar, aile içi şiddetin varlığı, ebeveynlerin geçmişte gördüğü kötü muamele, ebeveynlerin madde bağımlılığı, çocuğun tek bir ebeveyn ile yaşaması, yetersiz sosyal destek gibi faktörlerdir.

Çocuk ihmali davranışı ile her zaman dezavantajlı bölgelerde değil, eğitim seviyesi yüksek, maddi imkânları olan ailelerde de gözlemleyebilmekteyiz. Bu ailelerde, daha çok duygusal ihmale tanık olmaktadır. Anne babanın yoğunluğundan dolayı çocuklarına fazla vakit ayıramadıklarını, bu nedenle çocuktan maddi imkânları esirgemediklerini fakat çocukların asıl ihtiyacı olan “sevgiyi” veremediklerini görmekteyiz. Böyle durumlarda da maddi olarak her şeye sahip fakat duygusal yoksunluğu olan çocukların bağımlı olma riskleri artmaktadır. Bu çocuklar teknolojik imkânlarla son derece sahip oldukları için teknoloji bağımlısı olabilmektedirler. Ya da aitlik duygusunu hissetmek için yanlış arkadaşlar edinip, alkol, sigara ya da madde bağımlısı olabilmektedirler. Bir davranışın nedenlerini yorumlamada, karşılanmayan duygusal ihtiyaçlar en zor konulardır. Eğer bir çocuğun fazla sevgi ve ilgi ihtiyacı varsa, çocuğa bu güveni verme yollarını bulmak önemlidir.

Okul, çocukların ev dışında zamanlarını en çok geçirdikleri mekânlardan biridir. Öğretmenlerin çocukların davranışlarında değişiklik olup olmadığını görme şansları vardır. Öğretmenler genellikle çocukların yaşamında bir farklılık yaratan ve dayanıklı olmalarında güç ve destek kaynağıdır. Bir çocuğa koşulsuz desteğiniz ve olumlu tepkileriniz çocuğun belki de tek destek kaynağıdır. Bizlerin gözlemleri çocuğun hayatında önemli etki yaratacaktır. Dolayısıyla öğretmenler çocuk ihmali ve istismarını tanımlayacak kilit bir konumdadırlar. Bu konularda ailelere vereceğimiz destek de önemlidir. Kendi ailesinden gördüğünü çocuğuna uygulayan ya da yaşanan bölgenin genel alışkanlıklarının kalıplaşmış olması durumunda ailelere farklı bakış açılarını görmelerini sağlayabilir, aile bilincini güçlendirecek çalışmalar yapabiliriz. Unutmayalım küçük bir kalbe dokunarak bir insanın yetiştirilmesine ve insanlığın geleceğine dokunmuş oluruz.

“Ellerim küçük, sütü kasten dökmüyorum.
Bacaklarım kısa, lütfen yavaş yürü ki sana yetişebileyim.
Parlak ve güzel bir şeye dokunduğumda ellerime vurma,
Neden vurduğunu anlamıyorum.
Lütfen seninle konuştuğumda bana bak,
O zaman gerçekten dinlediğini anlıyorum.
Duygularım hassas, beni bütün gün azarlama,
Kendimi aptal hissetmeden
Hata yapmama izin ver.
Yaptığım yatağın ya da çizdiğim resmin
Mükemmel olmasını bekleme,
Yapmayı denediğim için beni sev.
Unutma, ben çocuğum; küçük bir yetişkin değilim.
Bazen ne dediğini anlamıyorum.
Seni çok seviyorum,
Lütfen beni ben olduğum için sev; yapabildiğim şeyler için değil”
Çocuklar Size Güveniyor!

KAYNAKÇA

Çocuk İhmali ve İstismarını Önleme Öğretmenler ve Aileler İçin Eğitim Kılavuzu, Aralık, 2008

ÖĞRENİLMİŞ ÇARESİZLİK

Psikolojik Danışman
Aysu ÖRÜ

Öğrenilmiş Çaresizlik psikoloji biliminin sıkça üzerinde durduğu ve birçok araştırmaya konu olan bir konudur. Öğrenilmiş Çaresizlik her denemede sürekli olarak başarısızlık yaşanmasının sonucunda bir daha asla başarılı olamayacağı düşüncesinin zihinlerimize yerleşmesi ile olmaktadır. Kısaca ifade etmek gerekirse başarısızlığı kabullenme ve yeniden deneme isteğinin olmamasıdır.

Öğrenilmiş Çaresizlik psikoloji biliminin sıkça üzerinde durduğu ve birçok araştırmaya konu olan bir konudur. Bu konuda araştırmalar ilk olarak Martin SELIGMAN ve arkadaşları tarafından başlatılmıştır. Araştırmalar sonucunda Öğrenilmiş Çaresizlik her denemede sürekli olarak başarısızlık yaşanmasının sonucunda bir daha asla başarılı olamayacağı düşüncesinin zihinlerimize yerleşmesi ile olmaktadır. Kısaca ifade etmek gerekirse başarısızlığı kabullenme ve yeniden deneme isteğinin olmamasıdır.

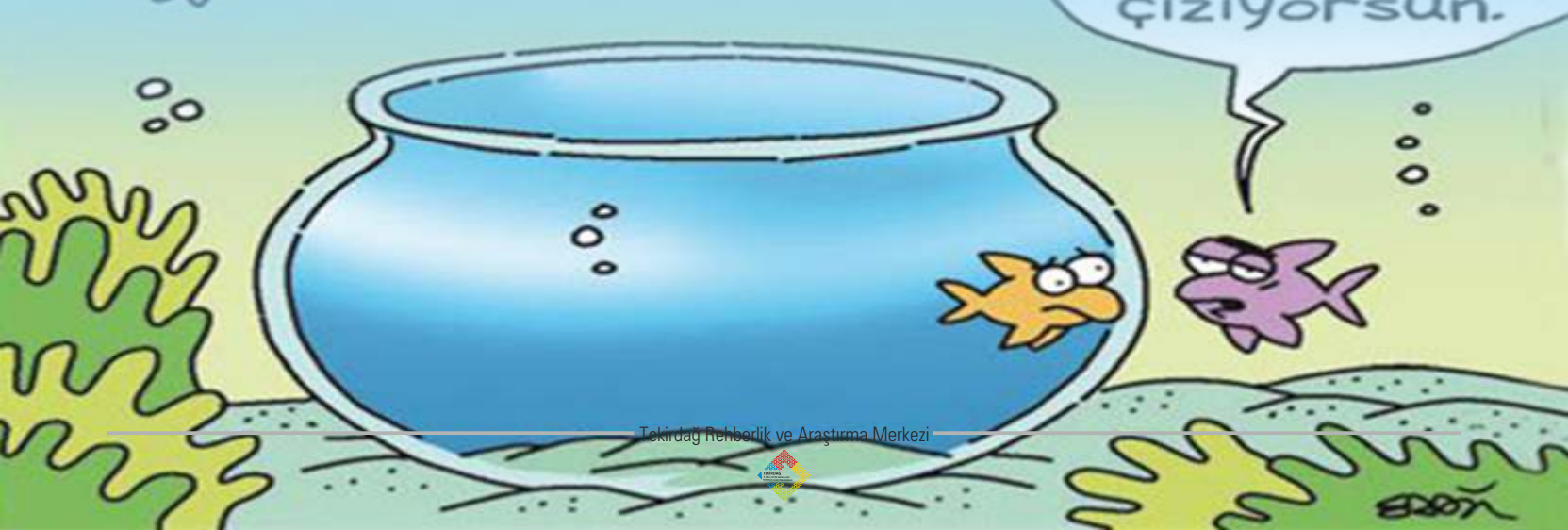
FİLLER NASIL EĞİTİLİR BİLİYOR MUSUNUZ?

Filler daha yavruyken, kalın bir zincirle bacağından bir direğe bağlanır. Önceleri fil yavruları kaçmaya çalışır ama ne kadar uğraşırsa uğraşsın ne zinciri koparabilir ne de direği yerinden oynatabilir. Fil yavrusu ayağında zincirle büyür ve zamanla kaçamayacağını kabullenir. Özgürlük kavramını yitirir. Bu noktadan sonra bir daha kaçma denemesinde bulunmaktan bile vazgeçeripten kurtulma umudunu yitirir. Sonrasında ayağındaki zincir çözülür ve yerine konulan ince bir halatla küçük bir tahtadan çubuğa bağlanır. Fil büyümüştür ve bu koşullarda kolaylıkla kaçabilecek olmasına rağmen olduğu yerde kalır. Çünkü hâlâ var olduğunu sandığı zincirini asla kıramayacağına inanır. Fil bir zaman sonra ipten tamamen kurtarılır. Ama artık o alanın dışına çıkamayacağını öğrenmiştir.

Bizlerin de zaman zaman gerçekten çaresiz olmadığımız halde çaresizmiş gibi hissedip hevesimiz kalmadığı için, yeniden başarısızlığa uğrama korkusu ile hiçbir şey yapmamak en güzeli diye düşünerek denemekten vazgeçtiğimiz zamanlar olmuyor mu? Peki ya çocuklarımızı düşünelim?

Onlardan şu söylemi hepimiz sıkça duymaktayız. "Çalıştığım halde yapamıyorum."

İngilizce öğrenmeye çalışan bir öğrenciyi düşünelim, daha çalışmaya yeni başlamıştır, hemen öğrendiği 200 kelime ile İngilizce konuşabildiğini sanıp, kendisine söylenen her şeyi anlayabileceğini düşünür ve sonucun böyle olmadığı gerçeği ile yüzleşince nasılsa yapamıyorum diye düşünüp denemekten vazgeçebilir. Beraberinde "Ben zaten yapamam ve başaramam" düşüncesi çocuklukta gelen bir takım inançlarla birleşip kök salmaya başlar.

Bazı anne ve babalar çocuklarına aşırı korumacı bir tutum sergiler ve çocuklarının hiçbir zorlukla karşılaşmasını istemezler. Karşılaştıkları zorluklar sonrasında çözümleri çocukları adına kendileri bulur ve uygulamaya çalışırlar. Çocuk adına düşünmek, onun adına karar vermek ve sorumluluklarını almak uzun vade de özgüven yetersizliği problemini ortaya çıkarabilir.

Biz eğitimciler ve siz ailelere bu konuda çok iş düşmektedir. Çocuklarımızın beynine “yapamıyorum” düşüncesi yerleşmeden önce ona adım adım ilerlemenin önemini, sistemli ve düzenli çalışmanın önemini, başarabilecek enerji ve potansiyele sahip olduğuna inandığımız düşüncesini hissettirmemiz gerekmektedir. Çocuklarımızın özgüven gelişimine katkı sağlamak amacıyla onlara sorumluluk vererek kendi ayakları üzerine bırakmamız çok iyi olacaktır.

PEKİ, YA SİZ HİÇ SAĞIR KURBAĞA HİKÂYESİNİ DUYDUNUZ MU?

Bir gün kurbağalar bir yarışmaya katılırlar. Amaç tepenin en üstüne zirve noktasına ulaşmaktır. Yarış başladıktan sonra seyirci kurbağalar “başaramayacaksınız” “bizi rezil ettiniz” “hadi geri dönün” söylemlerine başlarlar. Bir kurbağa hariç diğerleri yavaş yavaş yarışa bırakırlar ve sonunda bir kurbağa birinci olur. Herkes heyecanla nasıl başardığını öğrenmek için yanına gider ama kurbağadan bir cevap alamaz. O zaman anlarlar ki kurbağanın kulakları aslında duymadığı için seyircilerin söylemlerinden etkilenmeyip yarışa devam ettirmiş ve kazanmış. . .

Bu küçük hikâyeden yola çıkarak o zaman diyebiliriz ki ya çocuklarımızı sağır kurbağa olmayı öğretip yıkıcı eleştirilere rağmen mücadele etme ruhunu aşılamalıyız ya da seyirciler gibi olmamak için kendi söylemlerimize dikkat etmeliyiz. “Büyüyünce ne olacaksın” diye sorduğumuz çocuklarımıza “doktor olacağım” cevabını aldıktan sonra “ama ne kadar zor biliyor musun” diye sormayı bir kenara bırakacağız. Ya da “bizim komşunun oğlu denedi ama olmadı bence sen başka bir alana yönel bu alanda başarılı olman çok zor” gibi onların hayallerine, hedeflerine yıkıcı yaklaşmayacağız. . . Sağır kurbağalar yetiştirmek yerine sanki içimizdeki seyirci ruhunu bastırmak daha kolay değil mi? Unutulmamalıdır ki bir çocuk için çevresinden destek beklediği insanlardan istediği desteği görememek, olumsuz eleştirilerin tahribine maruz kalmak çaresizlik duygusunu ve beraberinde çabalamak yerine sürekli savunma halinde kalmasına sebep olabilir.

Güzel çocuklar:

İsteklerinizi elde etmek sizin elinizdedir. Hayatta ne kadar başarısız deneme yaparsanız yapın denemeye devam ettikçe doğruya bir adım daha yaklaşacaksınız. Vazgeçmediğiniz sürece, motivasyonunuzu ve kendinize olan inancınızı yitirmedeğiniz sürece her zaman başarmaya yakın olduğunuzu asla unutmayın. Başarabilir ve yaşamış olduğunuz zorlukların üstesinden gelebilirsiniz. Yazar Mümin Sekman'ın “Her Şey Seninle Başlar” isimli kitabında dediği gibi “Geçmişteki başarısız sonuçlara takılıp kalmayın. Eğer bizi yaratan sürekli geçmişimize bakarak yaşamamızı isteseydi, gözlerimiz ensemizde olurdu!”

Geleceğe bakın. . . Geçmişteki başarısızlıkları ne unutun ne de büyütün. . .

YAŞAMI TEHDİT EDEN HASTALIK VE ÇOCUK

YAŞAMI TEHDİT EDEN HASTALIK BİR TANIDAN DAHA FAZLASIDIR...

Psikolojik Danışman
Ayşe ŞİLLİ

Hastalıklar yaşam ile birlikte. Özellikle bu yaşamı tehdit eden bir hastalık ise verilen tepkiler farklı olacaktır. Aile sistemini etkileyen olayların başında hastalık gelmektedir. Çocuk ve ailesi bu süreçte birçok şeyle başa çıkmak zorundadır. Dünyada her yıl 150.000 yeni kanser vakası tanımlanmaktadır. Çocuklar için ebeveynlerinin kanser hastası olması oldukça travmatize edici bir durumdur.

Bu konuda yapılmış çeşitli araştırmalar bulunmaktadır. 2007 yılında Kanserli Ebeveynlerin Çocuklarında Görülen Psikolojik Belirtiler, Yaşanan Güçlükler Ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi amacıyla yapılan çalışma, kanserli ebeveynlerin çocuklarında görülen psikolojik belirtileri, yaşanan güçlükleri ve etkili olan faktörleri ortaya çıkarmak amacı uygulanmıştır. Bu çalışmada, kanserli ebeveyni olan 90 çocuğun, 90 hasta ve sağlam ebeveynin tanıtıcı özellikleri ile çocuklarda görülen psikolojik belirtiler (anksiyete, depresyon, olumsuz benlik, somatizasyon) karşılaşılan güçlükler ve etkileyen faktörler değerlendirilmiş olup, elde edilen bulgular tartışılmıştır.

Çocuklar ebeveynlerinin bu durumunu öğrendikten sonra başlangıçta şok, ardından yoğun stres, anksiyete, irritabilite, umutsuzluk, somatik problemler, konsantrasyon ve uyku bozukluğu yaşarlar. Zamanla içe kapanma, depresyon gibi ruhsal problemlerle ebeveynlerinin kanser olmasına yaş ve cinsiyetlerine özgü tepkiler gösterirler. Bu konuda yapılan bazı araştırmalarda kanserli ebeveynin çocuklarının ruhsal ve davranışsal problemler, anksiyete, depresyon ve düşük benlik saygısı bakımından risk altında olduklarını göstermiştir. Ayrıca, çocuklar kendilerinde de bu tür bir hastalığın olmasından korktukları için çeşitli psikolojik problemler yaşamaktadır.

Çocukların ebeveynlerinin hastalığının olumsuz etkileriyle başa çıkmaları birçok faktörden etkilenir. Çocukların gelişim dönemleri, cinsiyetleri, hastalık hakkındaki bilgileri, ailenin ekonomik durumu, hastalığın seyri, hasta ebeveynin cinsiyeti, arkadaş ve ailelerinden aldıkları destek bu faktörler arasında sayılabilir. Kronik hastalığı olan birey ve ailelerin hastalığın getirdiği olumsuzluklarla baş etmelerinde sosyal destek kaynaklarının varlığı da oldukça önemlidir. Kanser gibi kronik hastalıklarla baş etmede en önemli destek sistemi ailedir. Çocuğun ebeveynin hastalığı ile etkili şekilde baş etmesi, aile üyelerinin birbirlerini duygusal yönden destekleme yetenekleri ve aile üyeleri arasında açık bir iletişimin olması ile ilişkilidir.

Aile sistemini etkileyen olayların başında hastalık gelmektedir. Örneğin bir ailede ebeveyn kanser hastası olduğunda hasta, eş ve çocuklar bu durumdan ayrı ayrı etkilenirler. Ebeveyn kanseriyle karşılaşma çocuklar için çok travmatize edicidir ve çocuklar bu dönemde anksiyete, depresyon, somatik şikayetler, üzüntülü, sinirli ve agresif davranışlar gibi birçok psikolojik sorun yaşamaktadırlar. Ayrıca birçok çalışmada çocukların ebeveynlerinin tekrarlayan şekilde hastaneye yatırılması, hastane ziyaretleri, hastalarının evde bakımı, tedavinin yan etkileri nedeniyle günlük aile rutinlerinde değişiklikler yaşadıkları ve bu yeni duruma adapte olmak zorunda kaldıkları saptanmıştır.

Kanserli ebeveyne sahip okul öncesi çocuklar genellikle kanserin belirti ve yan etkileri nedeniyle ebeveynlerini kaybetmekten korkmakta ve ebeveynlerinin hastalığından kendilerini sorumlu tutmaktadır. Genel olarak bu yaş grubu çocuklarda sık ağlamalar, güvensizlik ve uyku sorunları görülmektedir. Okul yaş çocuklarının davranışsal tepkileri; konuşmanın yoğunluğunda değişime, kanserden kendini uzak tutmaya çalışma, hasta ebeveynin hareketlerini artan şekilde kontrol etme, fiziksel olarak uzak durma, ebeveyn, kardeş ve arkadaşlarıyla olan çatışmada artmayı içerir.

Ayrıca bu çocukların ebeveynin rolünü ve kardeşlerinin sorumluluğunu üstlenmek zorunda kaldıkları, ebeveyninin ihtiyaçlarına her zamankinden daha fazla ilgi gösterdikleri ve onu destekledikleri için isteme nedeniyle günlük aktivitelerini yapamadıkları; arkadaşlarıyla görüşemedikleri ve kendilerine zaman ayıramadıkları belirlenmiştir.

Okul yaş çocukları ebeveynlerine kanser teşhisi konulduktan sonra bu yeni durumla baş etmede kendilerine yardım edecek birine ihtiyaç duymazken, adölesanlar (tıp dilinde ergenlik anlamında kullanılan sözcük) öğretmen, rehber, okul hemşiresi, ebeveynleri gibi kendilerine destek olacak birine ihtiyaç duyarlar. Adölesanlar için okul, önemli bir destek kaynağıdır ve çocukların içinde buldukları tedavi ortamından uzaklaşmalarını sağlayan bir sığınak gibi fonksiyon görür.

Bu sonuçlar doğrultusunda;

Hastalarla birlikte, çocuklarının da bakım kapsamına alınması,

Yaşadıkları psikolojik durumla baş etmelerini sağlamak amacıyla profesyonel destek ve eğitimin verilmesi,

Ebeveynine 6 ay-1 yıl gibi bir dönemde kanser teşhisi konan çocukların psikolojik belirti düzeylerinin daha yüksek olduğu dikkate alınacak olursa bu çocuklara erken dönemde destek ve yardımın sağlanması,

Kanserli ebeveyni olan çocuklar için destek gruplarının oluşturulması, benzer sorunları yaşayan çocukların bir araya getirilmeleri, çocukların ebeveynlerinin hastalığı, yaşadıkları sorunlar ve baş etme yöntemlerini tartışabilecekleri destek gruplarının oluşturulması, var olanların daha etkin kullanımının sağlanması,

Kanser hastası olan ailelerin maddi olarak desteklenmesi ve evde bakım hizmetlerinin artırılması ile çocukların yüklenmek zorunda kaldıkları sorumlulukların azaltılması

Çocuklarını psikolojik yönden desteklemeleri için ebeveynlerin bilinçlendirilmesi,

Ülkemizde daha çok hastaya yönelik olarak yapılan psikolojik durum saptama çalışmalarının hastaların değişik yaş gruplarındaki çocuklarıyla da yapılması önerilebilir.

Ayrıca yapılan birçok araştırma, kanserli ebeveyn ile büyüyen çocuklara en büyük desteğin, kanserli ebeveynin kendisi tarafından verildiğini göstermektedir.

Kaynakça: C:/Users/pc/Downloads/527.pdf

KANSERLİ EBEVEYNLERİN ÇOCUKLARINDA GÖRÜLEN PSİKOLOJİK BELİRTİLER YAŞANAN GÜÇLÜKLER VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Sibel KÜÇÜKOĞLU Tez Yöneticisi Yrd. Doç. Dr. Ayda ÇELEBİOĞLU Yüksek Lisans Tezi ERZURUM-2007

Uzman
Psikolojik Danışman
Bingül UZEL

ÇOK HASSAS KİŞİLİK YAPISI OLAN BİREYLERİN 16 ÖZELLİĞİ;

Etrafınızdaki insanlara göre olan bitenden daha çok mu etkileniyorsunuz? Başkalarının nasıl hissettiği sizi endişelendiriyor mu? Kaotik yerlere göre sessiz, sakin mekanları mı tercih ediyorsunuz? Çocukken "bu çocuk çok utangaç, hep içine kapanık" gibi cümleleri çok mu sık duydunuz?

Eğer yukarıdaki sorular size tanıdık geliyorsa doğru yazıyı okuyorsunuz :) Elaine N. Aron tarafından 1990'ların başında tanımlanan "the highly sensitive person" - "çok hassas kişilik yapısı olan birey" her 5 kişiden birinin sahip olduğu bir özellik olarak karşımıza çıkıyor. Azınlık olarak düşünülen çok hassas kişilik yapısı olan bireylerin toplumda sürekli farklı sıfatlarla etiketlendiği ve bunların çoğunun olumsuz sıfatlar olduğunu görüyoruz. Bu yazıda çok hassas kişilik yapısı olan bireylerin 16 temel alışkanlığını yazacağız.

1. Daha derin hissederler.

Söz konusu hassaslık bir sinir sistemi özelliğidir. Beyin "bu şekilde" çalışır. Her şeyi en derin seviyede işlerler.

2. Duyusal anlamda normalden çok daha fazla duyarlıdırlar.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler normal olaylara normalden fazla tepki verirler. Örneğin bir arkadaşlarının problemini öğrendiğinden ondan daha çok o problem hakkında üzülür ve çözüm bulmaya çalışırlar. Başka insanların vereceği tepkiler hakkında da normalden fazla kafa yorular.

3. "Her şeyi üstüne alma", "Neden bu kadar hassassın?" cümlelerini çok sık duyarlar.

Kültüre bağlı olarak, hassasiyet bir değer ya da olumsuz bir özellik olarak yorumlanır. Tayland ve Hindistan'da çok hassas kişilik yapısı olan bireyler bu özellikleri nedeniyle nadiren aşağılanırken Kuzey Amerika'da bu özellik sık sık küçümseme konusu olabilir. Bazı kültürlerde "sen çok hassassın" cümlesi bir övgü olarak yorumlanırken başka kültürlerde aynı cümle eleştiri anlamına gelebilir.

4. Tek başlarına yaptıkları sporları tercih ederler.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler, herkesin kendi hareketlerini izliyormuş gibi hissettikleri takım sporlarından uzak dururlar. Takım sporlarının yerine bisiklete binme, koşma, tırmanma, yürüyüş gibi sporlarla ilgilenirler. Ancak kendilerini destekleyen ve anlayan bir aileye sahipse çok hassas kişilik yapısı olan bireylerin de takım sporlarına uyum sağladığı görülebilir.

5. Karar vermek onlar için çooooook uzun sürer.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler, karar mekanizmasının içindeki detayları çok daha iyi yakaladıkları için karar vermekte çok zorlanırlar. Hatta doğru ya da yanlış seçeneğin olmadığı "dondurma türü"nde dahi uzun uzun düşünebilirler. Aron bu durumu şu şekilde yorumlar: "Karar vermen için gereken tüm süreyi kullan hatta daha fazlasını da iste!" Karar verme konusunun sadece tek bir istisnası vardır. Daha önce karar verdikleri bir konuda yeniden karar vermeleri gerekirse çok daha hızlı davranabilirler :)

6. Eğer yanlış ya da kötü bir karar vermişlerse normalden çok daha fazla üzülürler.

Normal insanlarda dahi yanlış ya da kötü karar vermenin duygusal yükü fazlayken çok hassas kişilik yapısı olan bireylerde bu yük ikiye katlanır çünkü sinir sistemlerinin verdiği tepki normalin iki katıdır.

7. Detaylar ile aşırı ilgilenirler.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler sizin giydiğiniz yeni ayakkabıyı, odada yapılan bir değişikliği, hava sıcaklıklarının iniş çıkışlarını, yazılardaki anlatım bozuklukları ve imla hatalarını ilk fark eden kişilerdir.

8. Tüm çok hassas kişilik yapısı olan bireyler içe dönük insanlar değildir.

Gerçekte, Çok hassas kişilik yapısı olan bireylerin %30'u dışa dönük insanlardır. Bu şekilde olmalarının nedeni de onları olduğu gibi kabul eden aileleridir. Herkesin birbirini tanıdığı, güven duygusu yüksek olan küçük bir sosyal çevrede büyümek de çok hassas kişilik yapısı olan bireylerin dışa dönük olmasını sağlar.

9. Takım üyesi olduklarına iyi iş çıkarırlar.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler çok derin düşünebildikleri için bir takım üyesi olduklarında takıma büyük katkıları olur. Burada önemli olan son kararı veren kişi olmamalarıdır. Örneğin ameliyat ekibinde olan çok hassas kişilik yapısı olan bireyin ameliyatın hasta üzerindeki olumlu ve olumsuz etkilerini listelemesi istenirken bir başka kişinin hasta hakkında son kararı vermesi beklenebilir.

10. Depresyona ve kaygı bozukluklarına daha eğilimlidirler. (Özellikle olumsuz yaşam deneyimleri varsa)

Eğer çocukluk dönemi hakkında size iyi gelen anılarınız yoksa dünyanın güvenilir bir yer olmadığına dair algınız oluşur ve sinir sisteminiz sürekli "uyarı" modunda kalır. Bu durum tüm çok hassas kişilik yapısı olan bireyler için geçerli değildir. Eğer onu anlayan ve böyle kabul eden bir aile ve sosyal çevre tarafından büyütülme şansları olduysa kaygı düzeylerini daha rahat kontrol edebilirler. Çok hassas kişilik yapısı olan bireylerin aileleri onları aşırı korumamalı ve korunmasız da bırakmamalıdır. Böylelikle çok hassas kişilik yapısı olan bireyler çocukluklarından itibaren dış dünyaya uyum sağlayabilir.

11. Rahatsız edici bir ses onların için çok daha fazla rahatsız edicidir.

Kimse rahatsız eden sesleri sevmez ancak çok hassas kişilik yapısı olan bireyler bu seslere karşı da çok hassastırlar. Bu nedenle rahatsız edici seslerin bulunduğu ortamda rahat edemezler ve kendilerini sürekli tehdit altında hissederler.

12. Şiddet içeren filmler onlar için felakettir.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireylerin empati seviyesi çok yüksek olduğundan ve olumsuz uyaranlara karşı daha kırılğan olduklarından şiddet ve korku içeren filmlerle baş etmeleri çok zordur. Bu tarz filmleri asla ellerine bir bardak kahve alıp keyifle izleyemezler.

13. Daha kolay ağlarlar.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler için ağlamak çok kolaydır bu nedenle çevreleri tarafından "çok sık ağladığı" için eleştirilmemeleri çok önemlidir. Duyguları ifade etmenin bir yolu olan ağlamak çok hassas kişilik yapısı olan bireyler için de en önemli duyguları ifade etme yöntemidir.

14. Sosyal kurallar konusunda çok daha hassastırlar.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler aynı zamanda vicdan sahibi insanlardır ve çevresel olaylara karşı çok duyarlıdırlar. Örneğin bir markette başka birinin sırasını yanlışlıkla almamak adına normalden çok daha fazla hassasiyet gösterirler. Onlar için kaba olarak tanımlanmak en büyük hakarettir.

15. Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler için eleştirinin etkisi çok fazladır.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler, diğer insanlara göre eleştiriye de daha fazla duyarlılık gösterirler. Eleştiriden kaçınmak için taktikler geliştirirler. Her zaman herkesi memnun etmeye azami çaba gösterirler ki kimse onları eleştirmesin. Başkalarından önce tüm olası eleştirileri hesaplayıp ona göre davranırlar. Aron bu durumu şekilde yorumlar: " çok hassas kişilik yapısı olmayan bireyler eleştiriyi duyunca "aman neyse" diyebilir ancak çok hassas kişilik yapısı olan birey için bu tepkiyi vermek neredeyse imkansızdır.

16. Açık ofis planlamaları onlar için çok zorlayıcıdır.

Çok hassas kişilik yapısı olan bireyler yalnız çalışmayı tercih ettiği gibi yalnız çalışabilecekleri ortamları da tercih ederler. Küçük ofislerde veya evde çalışmak onların en çok tercih ettiği seçenektir çünkü etraflarındaki her şeyi kontrol etme şansları vardır. Aynı durum açık ofiste çalıştıklarında söz konusu değildir. Gizliliğe, güvende olmaya ve az gürültülü ortamda olmaya diğer insanlardan çok daha fazla önem verirler.

https://www.huffingtonpost.com/2014/02/26/highly-sensitive-people-signs-habits_n_4810794.html' den çeviridir.

KORUMA TEDBİRİ ALINMIŞ ÇOCUKLARIN OKUL ORTAMINDA YAŞADIKLARI SORUNLAR

Psikolojik Danışmanı
Damla Nur NEBİ

Çocuk Koruma Kanununda yapılan tanımda bedensel, zihinsel, ahlaki, sosyal ve duygusal gelişimi ile kişi güvenliği tehlikede olan, ihmal veya istismar edilen mağduru çocuk ifadelerine yer verilmektedir.

Bireyin barındığı ortamdaki uzaklaşarak sosyal ilişkilerini deneyimlediği ilk ortamlardan biri okuldur. Okul ortamında arkadaşlık kurma, kendini ifade etme, savunma, akran desteği gibi birçok durum ile karşı karşıya kalır.

Öğrencilerin zorlanarak yaşadığı sosyal ilişkilerin başında arkadaşlık kurma gelmektedir. Arkadaşlarına düşündüklerini ifade etmek de zorlanan; dışlanmış veya dışlanma korkusuyla arkadaşlarına yaklaşan çocuklarla karşı karşıya kalmaktayız. Mağdur çocuk kendi yaşadığı ortamdaki tanıdığı kişilerle aynı okulda ise sürekli o kişilerle vakit geçirmeyi tercih etmektedir. Kendinden büyük arkadaşları tarafından korunmakta kendinden küçükleri korumaktadır.

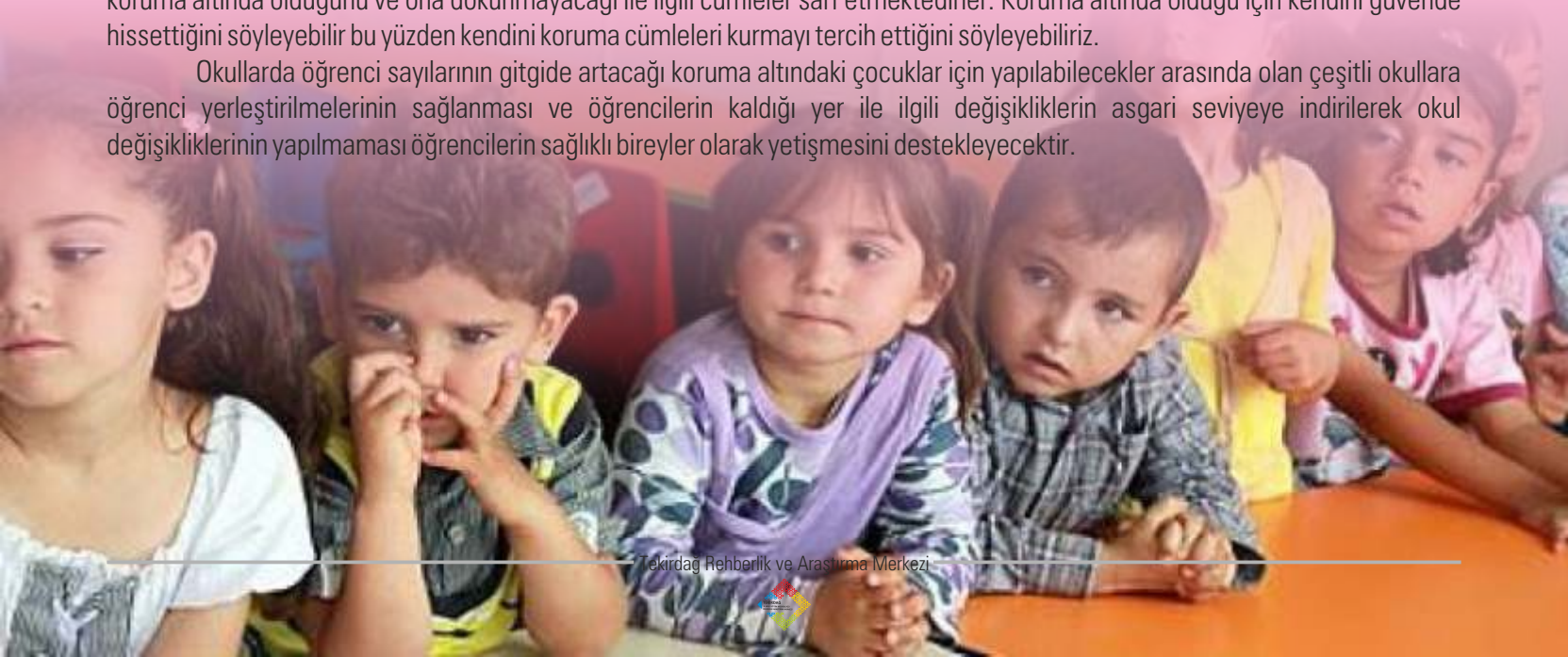
Bazı çocuklara göre aile kelimesi özlem ifade etmektedir. Okulda ders saatlerini tamamlayarak hafta sonu tatili veya yaz tatilini akraba veya ailesiyle geçirme özlemi vardır. Okula ziyarete gelemeyen sorumlu öğretmenler, aramayan anne babalar ile ilgili sürekli akranlarına suçlayıcı davranmakta kendilerini sosyal çevreden izole etmektedirler.

Öğretmenleri tarafından sevmeyi isteyen sarıldığında, gülümsediğinde mutlu olabilen çocuklardır. Zaman zaman sevgi eksikliğinden dolayı öğretmenleri ile ilişkilerini zorlamaktadırlar. Öğretmenleri ile arasında kurduğu bağ sebebiyle öğretmenlerine isteklerinde ısrarcı davranabilir, kuralları ihlal edebilirler.

Hayatın zorluklarıyla yaşitlarına göre daha erken tanıştıkları için buldukları ortamda dikkat çekme amacıyla yaşından küçük davranışlar sergileyebilirler. Okulda basit diye adlandırabileceğimiz görevleri yerine getirmeyi istemeyebilirler. Aslında öğrenci için bu davranışların altında yatan sebep model olarak gözlemleyebileceği kişilerin çokluğu, aile bütünü eksikliğinden kaynaklandığını söyleyebiliriz.

Koruma altındaki çocuklar haklarını çok iyi bilmektedir. Onlara okul çevresi tarafından gelen olumsuzlarda sık sık kendinin koruma altında olduğunu ve ona dokunmayacağı ile ilgili cümleler sarf etmektedirler. Koruma altında olduğu için kendini güvende hissettiğini söyleyebilir bu yüzden kendini koruma cümleleri kurmayı tercih ettiğini söyleyebiliriz.

Okullarda öğrenci sayılarının gitgide artacağı koruma altındaki çocuklar için yapılabilecekler arasında olan çeşitli okullara öğrenci yerleştirilmelerinin sağlanması ve öğrencilerin kaldığı yer ile ilgili değişikliklerin asgari seviyeye indirilerek okul değişikliklerinin yapılmaması öğrencilerin sağlıklı bireyler olarak yetişmesini destekleyecektir.

BOŞ YUVA SENDROMU

KAYNAKÇA;
Lambley, P. (1999). *Orta yaşın isyanı* (S. Eren, Çev.).
Ankara: HYB Yayıncılık.
Onur, B. (2011). *Gelişim psikolojisi*. Ankara: İmge Kitabevi.

Psikolojik Danışman
Rabia BEKTEŞ

Bireyler orta yetişkinlik dönemine geldiklerinde aile yaşamında ve yapısında birtakım değişiklikler olmaktadır. Orta yetişkinlerin başarması gereken gelişim görevlerinden birisi evden ayrılan çocukların yokluğuyla başa çıkmak ve eş ile bütünleşerek hayatını devam ettirebilmektir. Boş yuva sendromu son çocuğun da evlenme, askerlik, eğitim, iş hayatı, ayrı yaşama gibi nedenler ile evden ayrılması ile başlamaktadır.

Bu dönemde aileler çocuklarını bırakmakta, dünyaya yerleştirmekte, çocuklar da daha fazla bağımsızlık ve özerklik kazanmaktadır. Evden ayrılan çocuk yeni meydan okumalara neden olmaktadır. Aile yapısı önemli bir biçimde değişebilmektedir. Önceleri ailede üç, dört belki de daha fazla birey varken, birdenbire yetişkin ebeveynler tek başlarına kalabilirler. Aile içinde çocukların varlığı yaşantıyı doldurmakta ve anne babaların dikkatlerini kendi sorunlarından veya eşle arasındaki sorunlardan kendi üzerlerine yoğunlaştırmaktadır. Çocukların evden ayrılması ile çiftler kendi sorunlarına ya da eşle ilgili sorunlara yönelebilmekte bu da çiftler arasında çatışmaya neden olabilmektedir.

Yetişkin anne babalar tüm zaman ve enerjisini ebeveyn olarak üstlenilen role harcadıysa; insan rolü ya da eş olarak ilişkide üstlenilen rolü minimize etmişler ise çocuğun evden ayrılması yaşamlarında büyük bir psikolojik boşluk yaratabilmektedir. Ebeveynler çocuklarına aşırı bağı ve/veya bağımlı bireyler ise, kendilerine vakit ayırmayı bilmiyor; bir uğraşı, hobisi yok ve sosyal ağı zayıf ise, bu dönem onlar için oldukça sıkıntılı ve zor bir dönem olmaktadır.

Çocukların evden ayrılmalarıyla yetişkin anne babalar bazı gerçekleri kabullenmek zorunda kalmaktadırlar. Artık çocuklarının yaşamlarının odak noktası olmamak, başları sıkıştığında yardım istedikleri kişi ya da merkezi otorite figürü olmamak, onları eskisi kadar sık görememek gibi konular yetişkin anne babalar için uyum sağlamaları gereken yeni durumları oluşturmaktadır. Gençlerin eğitim, askerlik, iş hayatı, evlilik gibi yeni bir hayata başlarken aile desteğinden uzak kalmaya bağlı sorunlar yaşamaları, anne babanın yalnız kalması durumu ile birleşince, ebeveynlerin çocukları ile ilgili kaygılarında aşırılıklar oluşmaya başlamaktadır. Zihinleri çocuklarından başka bir şey düşünemez hale gelebilmekte. Böylece ebeveynler kaygılı ve depresif bir ruh hali içine girebilmektedirler.

Çocukların evden ayrılması özellikle anneler için önemli bir rol değişimini gerekli kılar. Üstelik bu durum çoğunlukla annenin menopoza dönemine rastlamaktadır. Bu biyolojik değişim boş yuva olgusuyla birleşince kadınlar için bunalım başlamaktadır. Üstelik bu dönemde koca da mesleğinin tepe noktasına çıkmak için uğraşıp durmakta ve karısından uzak kalmaktadır. Bu olayların etkileşimi karıkoca için psikolojik bir bunalım kaynağı olabilmektedir.

Araştırmalar, ebeveyn-çocuk ilişkisinin kalitesinin boş yuva sendromu ile mücadelede etkili olabileceğini göstermektedir. Çocuklarla kurulmuş yakın ilişki bu geçiş döneminde ebeveynin boşluğa düşme riskini hafifleten bir unsurdur. Anlaşmazlıklar, çatışmalar ve olumsuz duyguların hakim olduğu bir ebeveyn-çocuk ilişkisi ise yetişkinliğe geçiş yapan çocukların ve ileri yaşın zorluklarını yaşayan anne babaların birbirlerinden alacağı desteği azaltan bir etken olmaktadır.

Başa Çıkma İçin Öneriler

- * Özellikle boş yuva sendromu yaşamış arkadaşlarınızla zaman geçirebilirsiniz.
- * Evden ayrılan çocuklarınızla iletişiminizi sürdürmelisiniz.
- * Çocuklarınıza onları özlediğinizi söyleyebilirsiniz fakat çok üzgün ve mutsuz olduğunuzu söylememelisiniz; bu duygularınızı eşinizle, yakın dostlarınızla, gerek duyarsanız bir psikolojik danışmanla paylaşmalısınız.
- * Bugüne kadar yapmak istediğiniz fakat zaman bulamadığınız etkinliklere yönelebilirsiniz.
- * Yeni kariyer planları yapabilirsiniz.

VERİMLİ TOPRAKLAR

Psikolojik Danışman
Meltem SABİT

Toprak kabul edicidir; barındırıcı, paylaşımcı, benimseyici, sevgiyi içinde besleyici. Sımsıkı bağlarla bağlıdır, emek verdiği ürüne.

Çocuklar da toprağa atılan tohumlar gibidir. Tohum canlıdır uyuyan canlı, ne zaman ki toprakla kavuşsa, bütünleşse uyanır, canlanır. Aile de yavrusunun toprağıdır, onu zorluklara karşı koruyan, içinde barındıran, onun yeşermesi ve filizlenmesi için tüm imkânlarını kullanan, nasıl ki; ailemizi biz seçmiyorsak toprak da bulunduğu havayı, mekânı seçmemiştir. Çocuklarımız her zaman meraklı, her zaman sevgi gereksimi olan, hayatımıza anlam katan en önemli değerlerimizdir. Aile, içinde yaşadığımız en özel birimdir. Bir çocuk ailesi ile tanır toplumu ve toplum içindeki kendisini. Aile; yaşam biçimi, örf, adet ve geleneklerle bütünleşmiştir. Duyularını anlatamayan bir çocuk kabuğunu çatlatamayan bir tohum gibidir.

Ne zaman ki toprak ve su ile birleşse o anda çatlamaya hazırdır artık. Aile içinde olanaklar verilmeyen çocuklar ileride ellerine geçen fırsatları nasıl ve ne zaman kullanacaklarını bilemezler. Yağmurlu havada bahçe sulamaya kalkabilir, fırtınalı havada denize açılabilir, bir ürünü araştırmadan alabilir, bir imzayı düşünmeden atabilirler.

Nasıl ki notalar anlamlı bir şekilde bir araya gelip duygularımızı yansıtan o güzel ezgileri oluşturuyorsa, sağlıklı düşünen, sağlıklı davranan bir aile içinde yetişen çocuk da, herkes tarafından anlaşılan, herkese kendisini benimseten bir melodi gibi çıkar karşımıza.

Aile içinde değer verilmeyen, önemsenmeyen, kendi haline bırakılan çocuk buz tutmuş pencereden bakan kişi gibi ne kendisi görür dışarıyı, ne kendisi görünür dışarıdan. Aile içinde saygı ve sevgi gören çocuklar olayları ve durumları daha net görebildikleri için kendileriyle ilgili verilmesi gereken en doğru tepkileri verirler. Her çocuk değerlidir, her çocuk gelişime açıktır. Anne- babanın çocuğunun fikrini sorması, anne -babanın yetersizliği değil, çocuğuna verdiği değer bir göstergesidir.

Çocuklarınızla öyle bir iletişim kurun ki; çocuğunuz size olan saygısından ve sevgisinden ötürü sizden bir şey saklamasın. Nasıl ki; okul ortamında aile bağlarının önemi, sevgi, saygı ön planda tutuluyorsa aile ortamında da yine sevgi, saygı, aile bağları,

toplumun değerleri, eğitimin önemi ön planda tutulmalıdır. Her ders çocuğunuza gereklidir ve her ders önemlidir. Beden eğitimi dersinde bedenini yöneten öğrenci, fazla enerjisini atacak, vücuduna hâkim olmayı öğrenecek, kilosunu koruyacak, daha sağlıklı yaşayacaktır.

Müziğin notalarını keşfeden öğrenci dikkatli dinlemeyi öğrenecektir. Renklerin gizemini keşfeden öğrenci hayattaki güzellikleri fark edecek, kendisine bir giysi, eşya alırken karar sahibi olacak, kişiliğini geliştirecektir. Aileler de bu bilinçte olmalı hayattaki her anın olumlu etkilerini keşfetmeli ve yaşamalıdır.

Anne- babalar çocuklarını daha verimli topraklarda yetiştirmek için çocuklarının hatalarını kendileri telafi etmemeli, çocuklarına hata yapma ve hatalarını telafi etme hakkı da sunmalıdır. Düşer diye koşturulmayan, spor yaptırılmayan, hastalanır diye farklı ortamlarda bulundurulmayan, zarar görebilir diye arkadaş ortamında bulundurulmayan çocuklar ne zaman kendileri olma fırsatı bulabilirler ki? Çocuklarınızı baş edebilecekleri problemlerle baş başa bırakmalı ve çocuklarınızın artık büyümeye başladığını, sorunları çözebildiğini keyifle yaşamalısınız.

Sadece fiziksel gelişim yeterli değildir birey olmak için; duygular, davranışlar ve olaylar karşısında gösterilen tepkiler de önemli mihenk taşlarıdır kişilik harcının. Ebeveynlerin çoğu çocukları hakkında olumsuz ifadeler(hataları, ders başarısızlığı, davranışsal sorunlar gibi) duymak istemezler ve çok ters tepki verirler. Bu konuda farklı bahaneler üretilip çevreyi ve kişileri suçlarlar. Sorunları görmezden gelmek sadece çözümü zorlaştırır. Bazen çocuklarımızı değerlendirirken daha dış gömlekten bakar gibi bakmalıyız, komşu çocuğuna bakar gibi.

İyi anne-baba olmanın kuralları ve formülü yoktur. Küçük yaştan itibaren çocukla kurulan sağlıklı iletişim en özel aile değeridir. Toplumsal değerlere önem veren aile, kendi içinde o değerleri yaşamalı ve çocuğun benimsemesini gözlemlemelidir. Dinleme becerisi gelişmiş bir çocuk, soruları da sorunları da daha kolay kavrayabilir, kendini de daha rahat ifade edebilir. Bazı tomurcuklar açma fırsatı bulamaz, en kıymetlilerimiz olan çocuklarımızın doğru değerlerle kendilerini yaşama, kendileri olma ve kendilerini açma fırsatları için doğru yelken almaları temennisiyle.

KARAEVLI DÜĞÜN SALONLARI

**SİZ HAYAL EDİN,
BİZ GERÇEKLEŞTİRELİM**

Çınarlı Mahallesi, Hükümet Cd. No:336, 59100 Süleymanpaşa / Tekirdağ
Rezervasyon Telefon: (0282) 263 11 13

AKRAN ZORBALIĞI

Psikolojik Danışman
Hülya ÇAKIR

Akran zorbalığı Türkiye'de ve dünyada araştırmalara konu olan, akran zorbalığına karışan zorba ve kurban öğrencilerin gelişimini çeşitli yönlerden etkileyen bir konudur. Akran zorbalığı (bullying) terimini ilk kez Norveçli psikolog Dr. Dan Olweus kullanmıştır ve zorbalıkla ilgili ilk sistematik araştırmayı 1970'lerin başlarında gerçekleştirmiştir (Gökler, 2009). Olweus (1993) akran zorbalığını bir kişinin kendinden daha güçlü başka kişi ya da kişiler tarafından sürekli ve kasıtlı olarak saldırgan davranışlara uğraması şeklinde tanımlamaktadır. Zorbalık (bullying) bir birey veya grup tarafından, savunmasız bir kişiye yönelik yapılan, fiziksel veya psikolojik sonuçları olan ve süreklilik arz eden bir şiddet türüdür (Olweus, 2002).

Akran zorbalığı bir tür saldırgan davranıştır. Ancak, herhangi bir davranışın zorbalık olarak nitelendirilmesi için sadece saldırganlık özelliği taşıması yeterli değildir (Kapıcı, 2004). Olweus' a göre bir davranışın zorbalık olması için taraflar arasında "eşit olmayan güç ilişkisinin olması", bunun "süreklilik" özelliği taşıması ve "kasıtlı" olarak yapılması gibi özelliklerinin olması gerekmektedir (Gökler, 2009). Olweus'a (1993) göre, aynı güçteki iki kişi söz dalaşı ya da kavgaya dahil olduğunda zorbalıktan söz edilemez. Zorbalık olması için taraflar arasındaki güç ilişkisinde bir dengesizlik olmalıdır. Zorbalığa maruz kalan öğrenci kendini savunmada yetersizdir ya da onu tartaklayan öğrenciler karşısında çaresiz kalmaktadır. Bunun yanı sıra, kendinden güçlü başka bir öğrenci tarafından bir kere saldırgan davranışa maruz kalan öğrencinin de zorbalığa uğramış olduğu söylenemez, çünkü burada bir süreklilik yoktur. Saldırganca davranışa sürekli olarak maruz kalan bir öğrenci akran zorbalığı kurbanıdır.

* Akran zorbalığını bir kişinin kendinden daha güçlü başka kişi ya da kişiler tarafından sürekli ve kasıtlı olarak saldırgan davranışlara uğraması şeklinde tanımlamaktadır.

Araştırmalar incelendiğinde en çok Olweus'un akran zorbalığı tanımından bahsedildiği görülmektedir. Ancak, Olweus dışında birçok araştırmacı da benzer şekilde zorbalığı tanımlamıştır. Besag (1989) zorbalığı, güçlü konumda olan bireyler tarafından kendi kazanç ve memnuniyetleri için, direnme gücü olmayan bireylere karşı fiziksel, psikolojik, sosyal ve ya sözel biçimlerde kasıtlı olarak yapılan, tekrar eden ve acı veren saldırılar olarak tanımlamıştır. Furniss'e göre zorbalık, bir kişinin diğer bir bireyi incitmesine neden olan herhangi bir davranıştır (aktaran Gökler, 2004). Furniss (2000) zorbalık davranışını, öğrencilerin tek ve ya grup olarak diğerlerine sürekli ve kasten baskın olması şeklinde tanımlamıştır.

Pişkin (2002) zorbalık ile ilgili çalışmasında, yapılan tanımları göz önünde bulundurarak okul zorbalığını, bir ya da birden çok öğrencinin kendilerinden daha güçsüz öğrencileri kasıtlı ve sürekli olarak rahatsız etmesiyle sonuçlanan ve kurbanın kendisini koruyamayacak durumda olduğu bir saldırganlık türü olarak tanımlamıştır. Pişkin'e göre okul zorbalığı, fiziksel, sözel, dolaylı ve davranışsal olarak görülebilir. Fiziksel zorbalık; tekme atma, tokat vurma, itme, çukme; sözel zorbalık; sataşma, alay etme, dalga geçme, kızdırma, hoşla gitmeyen isim takma, küçük düşürücü sözler söyleme; dolaylı yoldan yapılan zorbalık; dedikodu ve söylenti çıkarıp yayma, arkadaş grubundan dışlayarak yalnızlığa terk etme; davranışsal zorbalık ise para veya diğer eşyalarını zorla alma, almakla tehdit etme, eşyalarına zarar verme gibi eylemlerle ortaya çıkabilir (Pişkin, 2002).

Zorbalık, kültürden kültüre değişiklik gösterebilen, dünya genelinde yaygınlığı oldukça fazla olmasına rağmen 70'li yıllara kadar bilimsel çalışmalara konu olmayan bir problemdir (Gökler, 2009). Zorbalık ilk olarak 1980'lerde İsveç'te ve sonrasında diğer İskandinav ülkelerinde dikkat çekmiştir (Olweus, 1993). Yapılan ilk çalışmalarda zorbalık 'çeteleşme' olarak ele alınmıştır. 1980'ler ile 1900'lerin başlarında zorbalık Yunanistan, İngiltere, Japonya, Hollanda, Avustralya, Kanada ve Amerika gibi ülkelerde dikkatini çekmeye başlamıştır (Olweus, 1993).

Zorbaca davranışlar alay etme, tehdit etme, hakaret etme, isim takma gibi sözel yoldan; itme, vurma, tekme atma, sıkıştırma gibi fiziksel yoldan ya da gruptan dışlama, hakkında dedikodu çıkarma gibi ilişkisel yönden yapılan davranışlar olabilir. Zorbaların bu tür davranışlarına sürekli olarak maruz kalanlar 'kurban' olarak adlandırılmaktadır. Kurbanlar maruz kaldıkları zorbaca davranışlara tepki vermeyen pasif/uyusal ve saldırgan şekilde tepki veren kışkırtıcı veya zorba/kurban olarak ikiye ayrılmaktadır (Olweus, 1993).

Olweus'a (1993) göre, tipik zorbaların en ayırt edici özellikleri, akranlarına yönelik saldırganlıklarıdır. Aynı zamanda zorbalar, ebeveynleri ve öğretmenleri gibi yetişkin gruplarına karşı da saldırgandırlar ve diğer insanlar üzerinde hâkimiyet ve baskı kurmaya yönelik güçlü bir ihtiyaçları vardır. Zorbalar şiddete karşı daha olumlu tutumlara sahiptirler. Genellikle tepkisel davranırlar, otokontrolleri ve empati kurma yetenekleri düşüktür. Ayrıca, zorbaların özsaygıları da sanıldığı gibi düşük değildir. Kendilerine bakışları olumludur.

Pişkin ve Ayas (2005), lise öğrencileri üzerinde yaptıkları bir araştırmada, zorbaların özsaygı düzeylerinin yüksek olduğunu ve daha dışadönük çocuklar olduklarını, utangaçlık düzeylerinin ise düşük olduğunu bulmuşlardır.

Okullarda zorbalığa karışan diğer bir grup da kurbanlardır. Kurbanlarda zorbaların davranışlarına maruz kalanlardır. Olweus (1993)'a göre kurbanlar, genelde okulda yalnızdırlar. İletişim başlatma konusunda diğer çocuklardan zayıftırlar. Kendilerini ispatlama becerileri gelişmemiştir. Bu nedenle bu çocuklar zorba ve zorba olmayan çocuklar tarafından dışlanmışlardır. Kurban olan çocukların saldırganlık ve sataşma gibi davranışları yoktur. Bu çocuklar aynı zamanda şiddete ve şiddet araçlarına yönelik olumsuz tutumlara sahiptirler.

Okullarda akran zorbalığına karışan öğrenciler aynı zamanda, çok önemli bir gelişimsel dönem olan ergenliği yaşamaya başlamaktadırlar. Ergenlik döneminde, ergenin yaşadığı fiziksel, psikolojik, bilişsel değişimlerin yanı sıra anne-baba ve akran ilişkilerinde farklılıklar gözlemlenir.

Erken ergenlik dönemindeki fiziksel değişim ile birlikte dış görünümü ergen için önem kazanmaya başlar. Dış görünüşün arkadaşları tarafından kabulü, benlik imajı ve özgüveni ile ilintilidir. Fiziksel olarak kendilerini daha az çekici bulan ilköğretim öğrencilerinin daha sık akran reddi yaşadıkları görülmektedir (Uzbaş ve Siyez, 2011).

Akran ilişkilerini etkileyen başka bir faktör de ergenlik dönemindeki bilişsel özelliklerdir. Piaget'e göre 11-15 yaşları arasında ergen artık soyut şekilde düşünebilme yetisi kazanır. Bu sayede, kendi ve başkalarının düşünceleri hakkında düşünebilir ve arkadaşlık ilişkilerini yürütebilir. Bilişsel gelişim ile birlikte ergen kendi ve diğerlerinin duygularını anlamlandırabilmekte ve başkaları ile empati kurabilmektedir. Duygularını ifade etmeyi, duygu yoğunluklarını azaltmayı, kendi kendini teskin edebilmeyi öğrenir. Ancak, kurban ve zorba çocukların bilişsel ve duygusal alanlarda sorun yaşadıkları görülür. Olweus (1993)'a göre kurbanlar duygusal, pasif, mutsuz, kaygılı, kendilerini grup içinde ifade edemeyen ve özgüvenleri düşük çocuklardır. Karabekiroğlu'na (2009) göre de, duygularını teskin edemeyen ergenlerde saldırgan davranışlar görülebilmektedir.

Zorbalık ile ilgili birçok araştırmanın ilgi odağı olan aile özellikleri ve anne-baba ilişkileri zorbalığı açıklayıcı önemli nitelikler olarak sıralanmaktadır. Ergenlik döneminde özerklik-bağımsızlık elde etmek ergenin temel gelişim görevlerindedir (Hortaçsu, 2003). Ergen özerklik elde etmeye çalışırken ebeveynler çocuğu üzerindeki kontrolünü arttırma eğilimi göstermektedir. Ergen ile ebeveyni arasında bir uzaklaşma olsa da ergen yetişkinlik için gereken gelişimsel görevlerini tamamlayabilmek için en yakın model olarak ailesinin davranışsal örüntülerinden beslenmektedir. Diğer yandan ergenlik döneminin en önemli gelişim görevlerinden biri akranlarına yönelimin artmasıdır. Ergenlik döneminde arkadaşlık ilişkileri çocukluk dönemine göre daha çok artmaktadır (Hortaçsu, 2003). Anne baba ile olumlu ilişkileri olan ergenlerin akranlarıyla da olumlu ilişkiler kurdukları belirtilmektedir (Hortaçsu, 2003).

Yapılan başka bir çalışmada anne ve babanın ergen ile ilişkileri arttıkça zorba ve zorba/kurban statülerinde olma olasılığını azaltmakta, katılmamış statüsünde olma olasılığı ise artmaktadır. Ayrıca cinsiyete dayalı olarak anne, baba ilişkileri ele alındığında, anne ve baba ile ilişkilerin artması özellikle erkeklerde zorbalık statüsünde olmayı azaltırken katılmamış statüsünde olmayı arttırmaktadır (Totan ve Yöndem, 2007).

Zorbalık, akran zorbalığına karışan zorba ve kurban öğrencilerin gelişimini çeşitli yönlerden etkileyen bir durum olması sebebiyle öncelikle okullarda bu öğrencilerin özellikleri çok iyi tanınmalıdır. Okulda zorbalık davranışlarını önleme ya da müdahalede ergenlerin aileleri ile ilişkilerini artırıcı rehberlik çalışmalarının etkili olacağı söylenebilir.

KAYNAKÇA

- Gökler, Rıza. (2009). <<Okullarda akran zorbalığı,>> *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6(2), 511-537.
- Hortaçsu, Nuran. (2003). *İnsan İlişkileri*. Ankara: İmge Kitabevi
- Karabekiroğlu, Koray. (2009). *Ergen Ruh Sağlığı Rehberi*. İstanbul: Say Yayınları.
- Olweus, Dan. (1993). *Bullying at school: What we know and what we can do*. Oxford, UK; Cambridge, USA: Blackwell.
- Olweus, Dan. (2002). *Bullying at School: What We Know and What We Can Do*. Madlen: MA Blacwell Publishers Ltd.
- Pişkin, Metin. (2002). <<Okul Zorbalığı: Tanımı, Türleri, İlişkili Olduğu Faktörler ve Alınabilecek Önlemler,>> *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 2 (2), 531-562.
- Pişkin, Metin ve Ayas Tuncay. (2005). <<Zorba ve Kurban Lise Öğrencilerinin Utangaçlık, İçedönüklük, Dışadönüklük ve Özsaygı Değişkenleri Bakımından İncelenmesi,>> VIII. Ulusal Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresi'nde Sunulmuş Bildiri (İstanbul. 21-23 Eylül).
- Marmara Üni. Atatürk Eğitim Fakültesi. Totan, Tarık ve Yöndem, Zeynep Deniz. (2007). <<Ergenlerde Zorbalığın Anne, Baba ve Akran İlişkileri Açısından İncelenmesi,>> *Ege Eğitim Dergisi*, (8) 2: 53-68
- Uzbaş, Aslı ve Siyez, Diğdem Müge. (2011). <<Akranları Tarafından Kabul Gören ve Görmeyen İlköğretim Okulu Öğrencilerinin Akran İlişkilerine Yönelik Algılarının İncelenmesi,>> *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 9 (1), 43-70

EN İYİLER ANAOKULU

Her çocuk en iyisini hak eder...

0 282 260 22 33

0 850 840 51 33

100.Yıl Mah. Recai Şencan Sok. B Blok Apt.
No:14/2/B1
Süleymanpaşa /Tekirdağ

Özel Yetenekli Öğrencilerde

Mükemmeliyetçilik;

Psikolojik Danışman
Muhsin BAKAN

Mükemmeliyetçilik, aşırı titiz davranma ve mükemmel olma yolunda aşırı çaba sarf etme anlamına gelmektedir (Türk Dil Kurumu). Literatürde mükemmeliyetçilik, olumlu ve olumsuz mükemmeliyetçilik olarak ikiye ayrılmaktadır. Olumlu mükemmeliyetçilik bir işi yaparken elinden gelenin en iyisini yapmayı temsil ederken; olumsuz mükemmeliyetçilik, hırsla her işte en başarılı olma isteğini ifade etmektedir. Bizim kültürümüzde ise olumlu mükemmeliyetçilik yerine; azim, elinden gelenin en iyisini yapma, sebat göstererek işin sonucuna ulaşma terimleri kullanılmaktadır. Olumsuz mükemmeliyetçilik ise hırs anlamında kullanılmaktadır ve mükemmeliyetçilik dendiğinde akla ilk gelen şey hırs olur.

Mükemmeliyetçilik özel yetenekli çocukların en tipik özelliklerinden biridir. Özel yetenekli çocuklarda mükemmeliyetçiliğin yaygın olarak görülmesinin en temel sebeplerinden biri, etiketlenme sonucu ailesi ve çevresinin kendisinden beklentilerinin artmasıdır. Çocuğun özel yetenekli olduğu tespit edildikten sonra çevresindekilerin ondan beklentileri fazlaşmakta ve bu da onda kaygı, başarısızlıktan korkma, iyi yapacağı fakat mükemmel yapamayacağını düşündüğü işlerden kaçınma, yanlış yapma korkusu, yanlış yapmaktan takıntılı bir şekilde kaçınma ve yanlış yapmayı kendine yakıştıramama gibi davranışlara sebep olmaktadır. Bunlar da geniş bir ilgi alanı olan özel yetenekli çocukların, sadece kendilerini en iyi hissettikleri ve genellikle basit düzeyde kalan ilgi alanlarına yönelmelerine, başarılı ürünler ortaya koyabilecekleri diğer ilgi alanlarından uzaklaşmalarına ve en önemlisi de sahip oldukları yeteneklerin birçoğunu hiç kullanamamalarına sebep olmaktadır.

Mükemmeliyetçiliğin önemli sebeplerinden bir diğeri ise ebeveynlerden biri ya da her ikisinin mükemmeliyetçi olması ve çocuk üzerinde hep başarılı olması gerektiği baskısını oluşturmalarıdır. Bu da çocuk üzerinde mükemmeliyetçiliğin gelişmesine ve hayat kalitesinin düşmesine sebep olmaktadır.

Özel yetenekli çocuklarda mükemmeliyetçiliğin gelişmemesi veya var ise sağaltılması için anne babanın öncelikle kendilerinde mükemmeliyetçiliğin olup olmadığına bakması ve var ise bunu düzeltmek için gerekirse psikolojik danışma alması gerekir. Çünkü özel yetenekli

çocuklardaki mükemmeliyetçiliğin en temel sebebi yakın çevrelerinden gelen etkilerdir. Bunun yanı sıra dikkat edilmesi gereken birkaç hususu da şöyle sıralayabiliriz:

* Öncelikle anne-babanın azim ve hırs arasındaki farkı iyi bilip ona göre tepkilerde bulunmaları gerekir. Genellikle bu iki kavram birbirine karıştırılır ya da aynıymış gibi düşünülür. Fakat azimli olmak; gayret etmeyi, sabretmeyi ve elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmayı temsil ederken, hırslı olmak daha çok takıntılı ve hastalıklı bir bakış açısını göstermektedir. Bu yüzden ebeveynler çocuklarına azimli olmayı aşılmalı ve onları hırsdan uzak tutmalıdırlar.

* Çocuklara eleştiri yapılacaksa yıkıcı değil yapıcı eleştiriler yapmak gerekir. "Bu iş hiç olmamış, al çöpe at vb." demek yerine; "Şu şu ... açılardan çok başarılı bir iş ortaya çıkarmışsın, şu şu ... eksik yönleri de tamamlarsan çok daha güzel olur." gibi daha duyarlı ve iyi niyetli eleştiriler yapmayı tercih etmek gerekir.

* Her işte çok başarılı olamayacaklarını mantıklı bir şekilde anlatmak gerekir.

* Anne-baba ve çevredekilerin beklentilerini makul seviyede tutmaları gerekir.

* Çocukları etiketlememek gerekir.

* Çocuklara, çalışkanlığın ve azmin zekadan daha değerli olduğunu vurgulamak gerekir.

* Anne babanın içlerinde ukde kalan şeyleri çocuklarının yapması için baskı yapmaması gerekir.

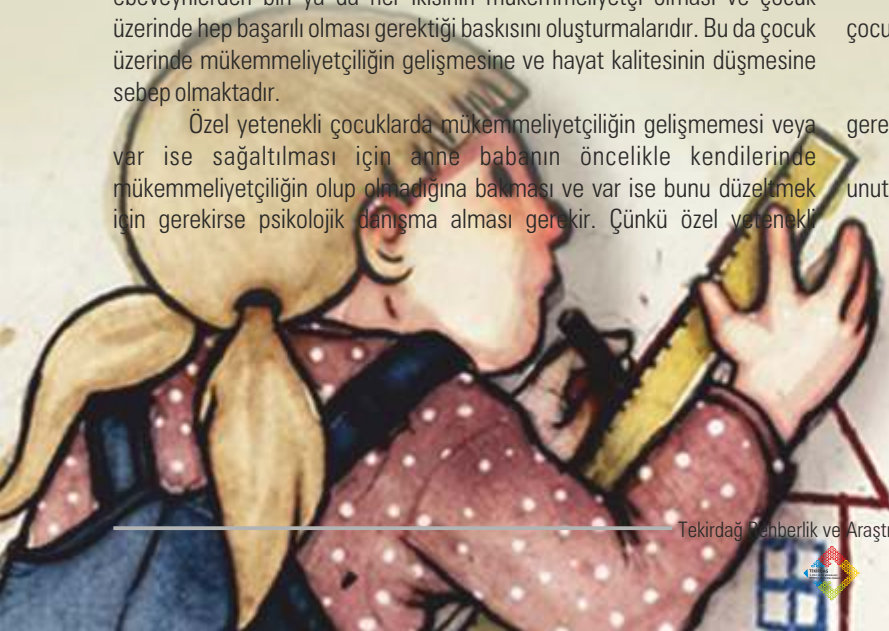
* Kıyaslamalardan kaçınmak gerekir.

* Yanlışlar yapabileceklerini ve başarısızlıklar yaşayabileceklerini çocuklara anlatmak gerekir.

* Çocukların başarılarının değil, çabalarının takdir edilmesi gerekir.

* Ebeveynlerin, çocuklarını koşulsuz sevdiklerini onlara göstermeleri gerekir.

* Son olarak mükemmeliyetçiliğin obsesif bozukluklara kadar gittiği unutulmamalıdır.

**Her şey Unutulur,
Kokunuz Asla.**

Adres: Orta Cami Mahallesi Hükümet Caddesi Belediye İş Merkezi
No:28 Süleymanpaşa / TEKİRDAĞ Tel: 0 282 263 26 28

Şube: Omurtak Caddesi Sezer İş Merkezi
No:210 / A Çorlu / TEKİRDAĞ Tel: 0 282 654 15 62

S.S. 1 NO'LU TEKİRDAĞ LOJİSTİK MOTORLU TAŞIYICILAR KOOPERATİFİ

100. Yıl Mahallesi Barbaros Caddesi No:32 Süleymanpaşa / TEKİRDAĞ
Tel: 0 282 261 43 11 Fax:0 282 261 27 60 mail:tekirdagtasiyicilar@ttmail.com

Özel Eğitim Öğretmeni
Nilay KOÇ SELAM

SINIFIMDAKİ GÖRME VE İŞİTME ENGELLİ ÖĞRENCİM İÇİN NELER YAPABİLİRİM?

Özel Eğitim hizmetleri yönetmeliğinin 23.maddesinin i bendinde yapılan açıklamaya göre; " Kaynaştırma yoluyla eğitimlerine devam eden öğrencilerin yetersizlik türü, eğitim performansı ve ihtiyacına göre; araç-gereç, eğitim materyalleri, öğretim yöntem ve teknikleri ile ölçme ve değerlendirmede gerekli tedbirler alınarak düzenlemeler yapılır." ifadesine yer verilmiştir. Sınıfınızda özel gereksinimli birey varsa alınması gereken tedbirler vardır. Her engel türünün tedbirleri farklılık gösterebilir. Eğer sınıfınızda görme ve işitme yetersizliği olan bir öğrenciniz varsa diğer yetersizlik türlerinden farklı önlemler alınmalıdır. Bu önlemleri Milli Eğitim Bakanlığı 2010 yında yayımladığı Neden, Nasıl, Niçin Kaynaştırma Yönetici - Aile ve Öğretmen kılavuzunda şu şekilde açıklamıştır;

Görme Yetersizliği Olan Öğrenciler İçin Alınması Gereken Tedbirler;

- * Az gören/görme engelli öğrencinizi sırasına kolaylıkla girip çıkabileceği şekilde sınıfın ön tarafına oturtun.
- * Az gören öğrencinizi güneş ışınları arkadan gelecek şekilde sınıfta uygun sıraya oturtun.
- * Dersi açık ve anlaşılır bir ses tonuyla öğrenciye dönerek anlatın.
- * Öğrenciye okulun bölümleri ile sınıfı tanıtarak, bağımsız hareketini sağlayacak ipuçlarını belirleyin, gerekiyorsa belirlediğiniz bölümlere Braille kabartma yazı/kabartma sembol ile etiketler hazırlayarak yerleştirin.
- * Öğrenciye çevresini tanıtırken başlangıçta çocuğun elini, elinizi üzerine koyarak çevreyi ve nesnelere tanıttırın, nesnelere neye benzediğini ve nasıl kullanıldığını açıklayın.
- * Sınıftaki diğer öğrencilere görme engelli öğrencinizin özelliklerini anlatarak, görme engelli öğrencinizin bağımsız hareket etme becerilerini sağlayacak tedbirleri birlikte belirleyin.
- * Öğrencinin sınıf arkadaşlarının seslerini ayırt ederek isimleri ile tanınması için, etkinlikler düzenleyin. (Örnek: sorduğunuz soruya cevap veren öğrencinin adının söylenmesi, "Şimdi Zeynep cevap verecek." denmesi veya "Ayşe soruma doğru cevap verdi." denmesi gibi).
- * Sınıftaki eşya, araç ve gereçlerin yerlerini sabit tutun, değişiklik yaptığımızda öğrencinizi haberdar edin.

Öğrencinin okula uyumda yaşadığı güçlüklerin üstesinden gelmesi için okul rehber öğretmeni ve aile ile iş birliği yaparak alınacak önlemleri belirleyin.

* Öğrencinizin sırasını paylaştığı arkadaşına uyumunu ve ona olan güvenini arttırmak için sıra arkadaşına görme engelli öğrencinize nasıl destek olacağına ilişkin bireysel olarak bilgi verin ve onun olumlu davranışlarını ve çabalarını ödüllendirin.

* Az gören öğrencilere yönelik olarak ders materyallerini büyük punto ile hazırlayın.

* Sınıfta görme güçlüğü olan öğrencinizle konuşurken kendisiyle konuştuğunu anlaması için adını söyleyin.

* Öğrencinize isteklerinizi belirtirken "Şunu bana ver." gibi görmeye dayalı cümlelerle ifade etmeyin, bunu yerine "Sağ elinin yanında duran kalem bana ver." şeklinde açık yönerge vermeye dikkate edin.

* Ders sırasında tahtaya konuları yazarken, sözel olarak da ifade edin.

* Öğrenciye uygulanacak sınavda sınav sorularını okuyan kişinin diksiyonunun düzgün olmasına dikkat edin.

* Sınav sorularını okuyan kişinin sınav yapılan dersle ilgili bilgisi olmasına dikkat edin (Örnek: İngilizce dersi sınavında, soruları okuyan kişinin İngilizce bilmesi)

* Sınav sırasında öğrencinin isteği doğrultusunda, soruların tekrar okunması için olanak sağlayın,

* Öğrencinin sınav sürecinde soruların başka kişiye okutulması sırasında doğan zaman kaybını ek süre olarak sınava dahil edin.

* Sınıf ortamında görme engelli veya az gören öğrencinin derse katılımını sağlamak için her derste ona en az bir iki soru sorun.

* Öğrencinin sınıfta dersi takip edebilmesi için Braille olarak not tutabilmesine imkân tanıyın, gün içinde tuttuğu notları arkadaşlarıyla karşılaştırması için zaman verin.

* Öğrenciye kabartma yazı ile tuttuğu notları okutun.

* Sınavlarda cevabı karmaşık çizim ve şekillere dayanan sorular sormayın.

* Öğrencinizin öğrenmesini destekleyecek araç ve gereçlerin (kabartma daktilo, masa tableti, kabartma yerküre vb.) sınıf içinde kullanımını destekleyin.

* Öğrencinizi kendi içinde gösterdiği gelişme ile değerlendirin ve öğrencinizin yapamadıklarına değil yapabildiklerine yoğunlaşın.

* Öğrencinin başarılarını anında ödüllendirin.

* Sosyal iletişimin ve etkileşimin artırılması amacıyla öğrencinizin sınıf arkadaşlarıyla uyum sağlaması için etkinlik planlayın ve bu etkinliklere katılımını sağlayın.

İşitme Yetersizliği Olan Öğrenciler İçin Alınması Gereken Tedbirler:

* İşitme yetersizliği olan öğrencinizi tahtayı ve sizi rahat görebileceği şekilde sınıfın ön tarafına oturtun.

* Öğrencinizle konuşurken göz kantaşı kurun.

* Çok yüksek sesle veya fısıltıya konuşmayın, ses tonunuzun ve konuşma hızınızın normal olmasına dikkat edin.

* Konuşurken başka yönlere bakmayın.

* Konuşurken anlaşılır ve kısa cümleler kurun.

* Konunun açık ve anlaşılır olduğundan emin olun.

* Konuşurken cümlelerinizi eksik bırakmayın, tamamlayın.

* Konuştuğunuzda ortamın çok gürültülü olmamasına dikkat edin.

* Konuşurken, ağzınızı elle veya kâğıt gibi her hangi bir şeyle kapatmayın.

* Öğrencinizle konuşurken, onun dudak okumasına engel olacak unsurların (bıyık, göz alıcı mücevher gibi) bulunmamasına

özen gösterin.

* Konuşurken yüzünüzün öğrencinize dönük olmasına dikkat edin.

* Tahtada yazı yazarken ya da arkanız öğrenciye dönükken konuşmamaya özen gösterin.

* Çok abartılı jest ve mimiklerle konuşmaktan kaçının.

* Konuşurken cümleyi bölecek şekilde duraklamalardan kaçının.

* Öğrenciniz kullandığınız sözcüğü anlamadıysa yerine başka bir sözcük kullanın ya da mümkünse göstererek anlatın.

* Öğrenciniz ile konuşurken dikkatinin sizde olduğundan emin olun, gerektiğinde omzuna dokunarak size bakmasını sağlayın.

* Öğrencinin konuşmasını anlayamadığınızda öğrenciden söylediğini tekrarlamasını isteyin.

* Ders sırasında öğrencinin öğrenmesini kolaylaştıracak araç ve gereçler (yansıtıcı, ses kayıt cihazı vb) ve bateryaller (sunumlar, filmler, vb) kullanın.

* Ders esnasında öğrencinizin işitme cihazını düzenli ve etkin bir şekilde kullandığından emin olun.

* Öğrencilerinizin tüm etkinliklere katılımını sağlayın.

* Grup çalışmalarında öğrencinin diğer arkadaşlarını görebileceği şekilde konuşmasını sağlayın ve grup içindeki diğer öğrencilerin de mümkün olduğunca görsel ipuçlarını kullanmalarını isteyin.

* Öğrencilerin sözel ifadeleri yanlış anlamasını önlemek için yazılı ve görsel ipuçlarını birlikte kullanın.

* Öğrencinizi kendi içinde gösterdiği gelişme ile değerlendirin ve öğrencinizin yapamadıklarına değil yapabildiklerine yoğunlaşın.

* Öğrencinizin başarılarını anında ödüllendirin.

* Sosyal iletişimin ve etkileşimin artırılması amacıyla, öğrencinizin sınıf arkadaşlarıyla uyum sağlaması için etkinlik planlayın ve bu etkinliklere katılımını sağlayın.

* Öğrencinin okula uyumda yaşadığı güçlüklerin üstesinden gelmesi için okul rehber öğretmeni ve aile ile iş birliği yaparak alınacak önlemleri belirleyin.

MELEKTEN CANAVARA, EVDE BİR ERGEN VAR!

Çocukların ergenlik dönemi bazı durumlar dışında, genel olarak ana babalarının özellikle zor olan yaşlarına rastlamaktadır. Bu dönemde 'orta yetişkinlik' dönemlerini yaşamakta olan çoğu ana babanın kendilerinin de kazanmaları gereken gelişim görevleri ve başa çıkmak zorunda oldukları önemli uyum problemleri vardır.

Çocukların ergenlik dönemi bazı durumlar dışında, genel olarak ana babalarının özellikle zor olan yaşlarına rastlamaktadır. Bu dönemde 'orta yetişkinlik' dönemlerini yaşamakta olan çoğu ana babanın kendilerinin de kazanmaları gereken gelişim görevleri ve başa çıkmak zorunda oldukları önemli uyum problemleri vardır.

Orta yaşlarda bireylerden başarması beklenen temel gelişim görevi; sağlıklı bir yaşam oluşturabilmeleri için genç kuşaklara yardım ve rehberlik etmektir. Bu amacın gerçekleşmesi için de öncelikle bireylerin kendilerinin üretken olmaları gerekmektedir. Orta yaşa ulaşan ana babaların çoğu; bilinçli veya bilinçsizce, iş işten geçmeden evlilik başta olmak üzere tüm ilişkilerini, beklenti ve hayal kırıklıklarını yeniden gözden geçirme gereksinimi duymaktadırlar. Bu gözden geçirme sonucunda yetişkinler rahatsız edici birçok sorunla karşı karşıya kalmaktadırlar. O güne kadar birçok hataları, düş kırıklıkları olmuştur; son yıllarda karmaşık biyolojik hormonal değişiklikler yaşamaktadırlar. Bu değişiklikler; beden formunu, aktivitesini ve cinsel yaşantısını etkilemektedir. Yetişkinlerin büyük bir çoğunluğu 'orta yaş krizi' denilen krizi yaşamaktadırlar.

Orta yetişkinler bir taraftan birçok zorlukla ve değişen rollerle karşılaştıkları bu dönemden geçmektedirler; diğer taraftan da çocukları ergenlik gibi son derece fırtınalı ve zorlu bir dönemdedirler. Bir anne babanın en zorlu görevi ergenlik döneminden geçen ve bu nedenle çeşitli başkaldırı yöntemlerine başvuran çocuklarında meydana gelen değişikliklerle başa çıkmaktır. Zorlukların büyük bir bölümü gelişmelerin aile sınırları içinde meydana geliyor olmasından kaynaklanmaktadır. Daha önceden ne yapacağı tahmin edilebilen çocukların değiştiğini gözlemlemek ve onu yeni baştan tanımak, ev yaşantısının ve huzurunun bozulması yetişkin anne baba için gerginliğe neden olmaktadır.

Yetişkin anne babaların bu dönemde karşılaştıkları en önemli güçlüklerden birisi, geçmiş günlerin yeniden gündeme getirilmesiyle ortaya çıkmaktadır. Bugün büyük bir çoğunluğun kabul ettiği üzere gençlerin sorunlarının çoğu çocukluk yaşantıları ve sorunlarıyla ilişkilidir. Yetişkin anne babalar zaman ve bilgi azlığı, evlilikte uyumsuzluk, yeterli disiplini verememek, boşanmak gibi kendi yaşantısındaki olumsuz olaylar sonucunda çocuğunun problemleri bir genç olduğunu gördüklerinde büyük bir güçlük ve üzüntü yaşamaktadırlar. Geçmişlerini düzelterek bir adım atabilme, geçmişte çocuklarına yaşattıkları acı olayları unutturabilme olanakları yoksa yetişkin anne babalar çocuklarının sorunlu birer ergen olmalarından kendilerini ve eşlerini sorumlu tutmaktadırlar. Çocuklarının ergenlik döneminden geçiyor olmaları yetişkin ebeveynlere kendi ergenlik dönemini anımsatabilmektedir. Çocuğun yeni ilişkiler içinde yolunu bulmaya çalışması, yeni duygulara, büyümeye alışmaya çalışması; yetişkin ebeveynlere henüz çözemedikleri kendi sorunlarını hatırlatabilmektedir. İster istemez kendilerinin; bugüne kadar yapabildikleri, yapamadıkları, ilişkileri, beklentileri, hayal kırıklıkları ile karşı karşıya gelmektedirler.

Kendi geçmişleriyle yüzleşmeleri sonucunda yetişkinler; yolunda gitmeyen hayatlarının farkına varmakta ve bu durum karşısında mutsuzluk ve umutsuzluk yaşayabilmektedirler. Ergenlik dönemindeki çocuğun ebeveynine meydan okuması ve acı ama doğru yönde birtakım şeyler söylemesi yetişkin anne babaları bir anda kâbusa sürükleyebilmekte ve kırabilmektedir.

Ergenlik çağındaki çocukların başkaldırı ve bağımsızlık girişimleri ana baba arasındaki ilişkide de sorun yaratabilmektedir. Çünkü ergenler kendi görüşlerini kabul ettirmek için kimi zaman anne baba arasında ki çatışmalara yoğunlaşmaktadırlar. Genç, ebeveynlerden birinden aldığı desteği diğerine karşı kullanabilmektedir.

Başa Çıkma İçin Öneriler;

* Gençler hakkındaki bakış açınızı değerlendirin: Yetişkinler gençlerden daha bilgili ve olgun olduklarına inanmaktadırlar. Genellikle anne baba rollerine sıkı sıkıya bağlıdırlar ve çocukları büyüdükçe bu rolleri geliştirmeleri ve değiştirmeleri gerektiğinin farkında değildirler. Çocuğunuz ergenlik dönemine geldiğinde sizi sadece anne baba olarak değil bir insan olarak da görebilmelidir. Yaşları ilerledikçe yetişkinler, gençlerin haklarını ve bakış açılarını kabul etmemektedirler. Fakat onların sizden öğrenecekleri olduğu gibi sizin de onlardan öğrenecekleriniz olabilir. Birey olarak kendinize olan güveniniz ne kadar azalırsa orta yaşa ilişkin rollerinize ve statünüze de bir o kadar çok bağlanırsınız ve bakış açınız da o oranda katılaşır.

* Sorunlarınızı çocuklarınız üzerine atmayın: Ergenlik döneminde ki çocuğunuzun sorunlarıyla başa çıkmaya çalışmak sizi güçsüz ve öfkeli kılabilir ve bunu kişisel bir sorun haline getirip tüm öfkenizi çocuklarınız ve eşinize yönelterek durumu içinden çıkılmaz bir hale sürükleyebilirsiniz. Orta yetişkinlikte yaşadığınız sorunlarınızı onlardan ayrı tutmaya özen göstermelisiniz. Meydan okumalara karşı sağlıklı bakış açınızı korumaya çalışmalısınız.

* Bakış açılarınızı paylaşın: Orta yaşa gelindiğinde genellikle uzlaşmaya dayalı bir görüş içerisinde olunmaktadır. Ancak gençler ise daha idealist olmakta ve yaşamın sadece bu uzlaşmalardan oluşmadığına ve bir şeylerin değiştirilebileceğine inanmaktadırlar. Bu nedenle ana babalarına isyan etmektedirler. Zaten orta yaşta karşılaşılan temel sorun da budur. Onların eleştirilerinin de düşünmeye değer olduğunu unutmamalısınız. Ergenlik dönemi çocuğunuz için olduğu kadar sizin içinde travmatik olabilir yapmanız gereken bir denge bulmaktır. Kendi görüşlerinizi de onunla paylaşmanız yararlı olabilir böylece; her şeyin cevabını bilmediğinizi ve birinin kazanması diye bir şey olmadığını onlara göstermiş olursunuz.

* Teması koruyun: Ergenlikteki çocuğunuzla sevgi ve teması korumanız çok önemlidir. Görüş ayrılıklarınız elbette olacaktır, onları asla sevgisiz bırakmamalısınız.

* Kendinize inanın: Kendinizin de bir birey olarak haklara sahip olduğunuzu unutmamanız çok önemlidir. Bir yandan ergenlik dönemini yaşayan çocuğunuzla uğraşırken diğer yandan orta yaş bunalımıyla başa çıkmaya çalışmak kendinize olan inancınızı sarsabilir. İnancınızı ve dengenizi kaybetmemelisiniz yakın dostlarınızdan yardım almaktan ya da gerekirse psikolojik destek almaktan çekinmemelisiniz.

KAYNAKÇA:

Can, G. (2011). *Kişilik gelişimi*.

B. Yeşilyaprak (Ed.)

Eğitim psikolojisi (8.bs.). içinde

(s.125-163). Ankara: Pegem Akademi Yayınevi.

Ekşi, A. (1990). *Çocuk, genç, ana babalar*.

Ankara: Bilgi Yayınevi.

Lambley, P. (1999). *Orta yaşın isyanı*

(S. Eren, Çev.). Ankara: HYB Yayıncılık.

Eğitim Danışmanı
Aylin Göçmen ÖZTÜRK

TEK ÇOCUK KUŞAĞI OKULDA;

Anaokulunun kapısında şaşkın, üzgün hatta ağlamaklı bir anneler grubu bekliyor. Az önce okulun en kıdemli öğretmeni tarafından kendilerine “artık çocuklarını sınıfta yalnız bırakmaları gerektiği” söylendi! Şaşkın ve kırgınlar. Biraz kendilerini kapı dışarı eden öğretmene. Biraz da bu ayrılışı kendileri kadar dramatik almayıp, hemen oyuna dalan çocuklarına.

Anaokulunun kapısında şaşkın, üzgün hatta ağlamaklı bir anneler grubu bekliyor. Az önce okulun en kıdemli öğretmeni tarafından kendilerine 'artık çocuklarını sınıfta yalnız bırakmaları gerektiği' söylendi! Şaşkın ve kırgınlar. Biraz kendilerini kapı dışarı eden öğretmene. Biraz da bu ayrılışı kendileri kadar dramatik almayıp, hemen oyuna dalan çocuklarına.

Çünkü çoğu kendilerini çocuklarına adanmış tek çocuk anneleri. Doğdukları günden itibaren, çocukları için en iyisini yaparak, her şeyin en iyisini alarak, en doğrusunu öğretmek geçirdiler günlerini. O yüzden seçtikleri anaokulundan da aynı şeyi bekliyorlar. Çocuklarının ne kadar özel olduğunun fark edilmesini!

İşte tam o anda hepsini rahatlatacak bir şey gerçekleşiyor. Bip sesleri ya da küçük melodilerle tüm annelerin elleri telefonlarına gidiyor. Ve whatup'larına ilk fotoğraflar düşmeye başlıyor! Çünkü gün boyunca, çocuklarının okulda geçireceği her saat için en 2 fotoğraf paylaşma sözü vermiş seçtikleri anaokulu!

Kim Daha Kaygılı? Çocuk mu Anne mi?

Hadi itiraf edelim: Tek çocuk anne babaları diye özel bir kuşak yaratıldı son yıllarda. Bu unvan sahip ebeveynlerin ortak özelliği ise ellerindeki maddi, manevi tüm kaynakları çocuklarına yöneltiyor olmaları. Yani onların çocukları “biraz daha özel”.

Bu durum, tek çocukların okula başlarken de yaşitlarından farklı deneyimler yaşamasına neden oluyor. Örneğin bazı tek çocuk anneleri için okula başlama kendilerini çocuklarına adadıkları günlerin sona ermesi anlamına geliyor. Böyle örneklerde, çocuklardan çok annenin duygusal tepkilerine, öğretmene karşı güvensizliğine ya da okuldaki her anı inceden inceye denetlemek istemesine şahit oluyoruz.

Yine de tek çocukların kişilik özellikleriyle diğer öğrencilerden farklı olduklarının altını çizmeliyiz. Örneğin grup içinde ortak karar almak, çevresindekilere fikirlerini açıklamak tek çocuklar için kardeşli büyümüş olan öğrencilere göre daha zor. Tek çocuklar çatışmalı durumlardan ya da seslerin yükselmesinden de rahatsızlık duyuyorlar.

Öte yandan, tek çocuklu ailelerin akademik beklentileri de yüksek. Pek çok ailenin tek çocuk tercihi, çocuklarına bir çeşit proje olarak yaklaşmalarından kaynaklanıyor. Bunun sonucu olarak ise çocuğun eğitimine odaklanmak yerine, ebeveynlere 'show' yapmayı seçen, eğitim faaliyetlerini aile beklentilerine göre düzenleyen yeni tür özel okullar çıkıyor karşımıza.

Asıl Sorun Sınıfa Uyum

Oysa eğitim hayatına adım atan tek çocukları daha ciddi zorluklar bekliyor. Bunların başında da sessiz, sakin evlerde yetişmiş ve tüm dikkatin kendi üzerlerinde olmasına alışmış tek çocukların kalabalık sınıflarda hayatta kalmayı öğrenmesi geliyor. Evlerinde her zaman ilgi odağı olmuş, sözleri dinlenmiş, onaylanmış, ebeveynlerinden merak ettikleri konusunda doğrudan destek almaya alışmış tek çocuklar, bütün öğrencilerin aynı anda konuştuğu, tartıştığı, öğretmenin dikkatinin tüm öğrencilere bölündüğü kalabalık sınıflarda kendilerini ifade etmeyi öğrenmek zorunda kalıyorlar.

Başarı Bir Rastlantı Değil!

Ancak, bu yeni koşullara bir kez uyum sağladıktan sonra tek çocukların çoğu akademik olarak başarılı öğrenciler haline geliyorlar. Hedefledikleri sonuçlara ulaşabilmek için ellerinden gelenin en iyisini yapıyor, hedefe ulaşınca kadar vazgeçmeden çalışıyorlar.

Yine de tek çocukların kişilik özellikleriyle diğer öğrencilerden farklı olduklarının altını çizmeliyiz. Örneğin grup içinde ortak karar almak, çevresindekilere fikirlerini açıklamak tek çocuklar için kardeşli büyümüş olan öğrencilere göre daha zor. Tek çocuklar çatışmalı durumlardan ya da seslerin yükselmesinden de rahatsızlık duyuyorlar. Çoğu zaman, grup çalışmalarından çok bireysel olarak kendilerini gösteriyorlar. Bununla birlikte, sahip oldukları özgüven sayesinde kendilerini rahat ifade eden, öğretmenleriyle kolay iletişime giren çocuklar olurlar.

Peki, Ya Arkadaşlık İlişkileri?

Tek çocuğun okul uyumunu etkileyecek bir başka zorluk ise arkadaş edinme sürecinde kendini gösteriyor. Tek çocuklar, genel inanın tersine bencil değil paylaşma açık, sevecen arkadaşlar oluyorlar. Buna rağmen, kolay arkadaş edindikleri söylenemez. Genellikle, kalabalık arkadaş gruplarından kolay sıkılıyor, bir süre sonra özel alanlara ihtiyaç duyuyorlar. Yine bebekliklerinden başlayarak çok sevilerek büyütüldükleri için sözlerinin kesildiği, fark edilmedikleri, öne çıkmadıkları sosyal ortamlarda bulunmak istemiyorlar.

Oysa arkadaş edinmek önemli; çünkü genellikle sadece bir sosyalleşme basamağı olduğunu düşündüğümüz iyi arkadaşlar edinme; çocuğun okuluna bağlanmasının, akademik başarı göstermesinin desteklerinden birisi olarak karşımıza çıkıyor.

İşte göz bebeklerimiz, tek çocuklarımız okul adım atarken bilmemiz gerekenlerden bilgilerden bazıları. Üstelik bunları bilmesi gerekenler sadece anne babalar da değil çünkü tek çocukların davranışsal özellikleri önümüzdeki yıllarda eğitim hayatının en önemli konularından birisi olmaya da aday...

cenk UTKU sigorta

*KASKO *TRAFİK *DASK *YANGIN *SAĞLIK ve *BİREYSEL EMEKLİLİK

Ortacami Mahallesi Turşucular İş Hanı Kat:3 No:14 Süleypaşa / Tekirdağ
Tel: 00282 260 46 46 Mail: cenkutku@hotmail.com http://www.gunessigorta.com.tr

**VEDAT OTO KİRALAMA
TURİZM ORGANİZASYON**

"Kaliteli ve güvenli Seyahat"

Okul Turları

IZMIR BURSA
AGDA ALAYIA
İSTANBUL ANKARA
ADIRIN ANTALYA
TOZLU SİDE
HARMANIS ANKARA

Adres:Ertuğrul Mahallesi Kızılay Caddesi Yavuzbey Sokak No:5/6 Süleypaşa / TEKİRDAĞ
Tel: 0282 262 77 30 - 0282 262 77 50 Fax: 0282 2627729 Gsm:0532 373 92 95

Kurumumuzdan Haberler...

"SANAT TERAPİSİ" ve "ÇOCUK RESİMLERİ" EĞİTİMLERİ TAMAMLANDI;

Okul öncesi eğitimi yaygınlaştırmak, eğitimin kalitesini ve alanda çalışan öğretmenlerin mesleki yeterliliklerini arttırmayı hedefleyerek Şehit Öğretmen Neşe ALTEN Anaokulu, Yahya Kemal Beyatlı Anaokulu ve Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi olarak yazılan iki ayrı proje Trakya Kalkınma Ajansı'nın 2017 Teknik Destek Programı kapsamında desteklenmeye hak kazandı. Doç. Dr. Serhat Armağan Köseoğlu, Uzm. Psk. Dan. Neylan Özdemir ve Psk. Dan. Suay Kantoğlu tarafından verilen eğitimler, Süleymanpaşa İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Ünal Mamur ve çeşitli okul müdürlerinin katıldığı belge töreniyle tamamlandı.

"ÜSTÜN YETENEKLİ BİREYLERDE NİCEL ÖLÇME ARAÇLARI GELİŞTİRME SÜRECİ" EĞİTİMİ TAMAMLANDI;

Trakya Kalkınma Ajansı'nın 2017 yılı Teknik Destek Programı kapsamında desteklenen, Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi'nin ortaklığını yaptığı "Üstün Yetenekli Bireylerde Nicel Ölçme Araçları Geliştirme Süreci" isimli projenin eğitimleri tamamlandı.

Törende konuşan Tekirdağ İl Milli Eğitim Müdürü Sayın Ersan ULUSAN, ilimizde ölçme ve değerlendirme alanında hizmet içi eğitimlere önem verildiğini, bu kapsamda Marmara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Ölçme ve Değerlendirme ana bilim dalı başkanı olan Yrd. Doç. Dr. Mustafa OTRAR'dan alanında uzman 25 öğretmenin 5 gün 35 saat boyunca ölçek geliştirme eğitimini aldığını, bundan sonra öğretmenlerin, ihtiyaç duyulan alanda nicel ölçme araçları geliştirerek öğrencilerin yetenek alanların belirlenmesi ve ilgilerinin ölçülmesi sağlanarak daha sağlıklı yönlendirmeler yapacaklarının bilgisini vererek katılımcılara belgelerini takdim etti.

300 REHBER ÖĞRETMENE PANEL DÜZENLENDİ;

9 Ekim 2017 tarihinde, Tekirdağ İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün destekleriyle panel düzenlendi. Panele Tekirdağ İl Milli Eğitim Müdürü Ersan ULUSAN, Tekirdağ İl Milli Eğitim Şube Müdürü Kadir BAKIR, Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi Kurum Müdürü Dinçer DÖNMEZ ve il genelindeki resmi ve özel öğretim kurumlarında görev yapan 300 rehber öğretmen katıldı.

Panelde Dr. Tülay Üstündağ, "Okullarda Takım Olma ve Gönüllü Çalışma", Psk. Dan. Mehmet Osman Çetiner, "Yaşama Sevme Öğrenme Yolculuğunda Psikolojik Danışma ve Rehberlik" ve Prof. Dr. Figen Çok, "Çocuk ve Ergenler Büyürken Yeni Eğilimler" başlıklı konularda bilgilendirme oturumları yaptı.

BİLSEM TANITIMLARI TAMAMLANDI;

6-10 Kasım 2017 tarihlerinde Bilsem Bilgilendirme Toplantıları gerçekleştirildi. Bilsem psikolojik danışmanı Muhsin BAKAN, kurumumuz psikolojik danışmanları Bingül UZEL ve Gülşah YORULMAZ, Süleymanpaşa, Malkara, Muratlı, Hayrabolu, Şarköy ve Marmara Ereğlisi ilçelerinde görev yapan 1., 2. ve 3. sınıf okutan sınıf öğretmenlerine 2017-2018 Bilim ve Sanat Merkezleri Öğrenci Tanılama Süreci konusunda bilgilendirme toplantıları yaptı.

"ÇOCUK VE ERGENLERLE KLİNİK GÖRÜŞME TEKNİKLERİ" EĞİTİMİ TAMAMLANDI;

Trakya Kalkınma Ajansı tarafından yürütülen 2017 Yılı Teknik Destek Programı kapsamında desteklenmeye hak kazanan "Çocuk ve Ergenlerle Klinik Görüşme Teknikleri" eğitimi, Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü'nün çalışma bölgesinde görev yapan gönüllü 43 psikolojik danışmana 22-25 Ekim 2017 tarihlerinde eş zamanlı iki grupta, Klinik Psikolog Hülya ÜSTEKİDAĞ ve Yrd. Doç. Dr. Yunus Emre AYNA tarafından verildi.

PSİKOLOJİK DANIŞMANLARA AVUKATLAR TARAFINDAN EĞİTİM VERİLDİ;

Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü'nün çalışma bölgesinde görev yapan gönüllü 50 psikolojik danışman 30 Kasım 2017 tarihinde Tekirdağ Sosyal Bilimler Lisesi Toplantı Salonunda "Okul Ortamındaki Suç Tanımları ve Hukuki Boyutları" konulu eğitim çalışmasına katıldı. Eğitimde Av. Damla EREN, "Okul Ortamında İşlenen Suçlar ve İdari Süreç" ve Av. Hilal ÜNER ÖZCAN "Okul Ortamında İşlenen Suçlar ve Adli Süreç" hakkında kapsamlı bilgi verdi. Eğitimin sonunda eğitim uzmanlarına teşekkür belgelerini Tekirdağ İl Millî Eğitim Şube Müdürü Sayın Halit Eren takdim etti.

YAŞAMI TEHDİT EDEN HASTALIKLARA KARŞI UZMANLARLA EL ELE;

Trakya Kalkınma Ajansı'nın 2017 yılı teknik destek programı kapsamında desteklenmeye hak kazanan, "Yaşamı Tehdit Eden Kronik Hastalıklarda Aileye Destek Olmak: Eğitici Eğitimi" konulu projenin eğitimi 11-20 Aralık 2017 tarihleri arasında çeşitli akademisyenlerin katkılarıyla gerçekleştirildi. Katılımcıların sertifikaları Tekirdağ İl Sağlık Müdürü Uzm. Dr. Cengiz Becerir, Kamu hastaneleri başkanı Uzm. Dr. Atakan Eren, Halk sağlığı başkanı Dr. Hacı Bayram Zengin, Mali ve idari işler başkanı Zafer Soykırılı, Dr. Hülya Becerir, Tekirdağ İl Millî Eğitim Müdürlüğü Şube Müdürü Kadir Bakır tarafından takdim edildi.

OKULLARDA TOPLUMSAL CİNSİYETE DUYARLI PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK VE REHBERLİK UYGULAMALARI

Çalışma bölgemizde görev yapan okul psikolojik danışmanlarımıza Dr. Fatma ARICI ŞAHİN tarafından "Okullarda Toplumsal Cinsiyete Duyarlı Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Uygulamaları" konusunda bilgilendirme sunumu yapıldı. Eğitim sonunda eğitim uzmanına teşekkür belgesi Tekirdağ İl Millî Eğitim Müdür Yardımcısı İlhan KOÇER tarafından takdim edildi. Ayrıca eğitimin sonunda kurumumuz toplantı salonunun Esra DEDEMENOĞLU adına düzenlenmesini sağlayan hayırserverlerimiz Tülin&Uğur DEDEMENOĞLU'na teşekkür plaketi kurum müdürümüz Dinçer DÖNMEZ tarafından sunuldu.

KÖY OKULLARINDAKİ SUNUM ÇALIŞMALARINI TAMAMLANDI;

Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Hizmetleri Bölümü tarafından Ferhadanlı, İncecik ve Karacaklavuz Mahallelerindeki okullarda eğitim gören öğrencilere yönelik 2017-2018 Eğitim-Öğretim dönemi boyunca çeşitli sunumlar yapıldı. Eş zamanlı verilen eğitimlerde Gülşah YORULMAZ ve Bingül UZEL tarafından zaman yönetimi, etkin ders çalışma, hedef belirleme, siber zorbalık, akran zorbalığı, teknoloji bağımlılığı, çatışma çözme teknikleri, iletişim engelleri konuları hakkında kapsamlı bilgi paylaşımında bulunuldu.

İZLEME ÇALIŞMALARINI;

Özel Eğitim Hizmetleri Birimi ile Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Hizmetleri Birimi, 2017-2018 Eğitim Öğretim yılının çeşitli zaman dilimlerinde çalışma bölgemizdeki okulların rehberlik sınıflarını, destek eğitim odalarını ve özel eğitim sınıflarını ziyaret etti.

Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi 2170 Anaokulu öğrencisine Mahremiyet, Sağlıklı Yaşam ve Teknoloji Bağımlılığı Eğitimi verdi;

Uzm. Psk. Dan. Bingül UZEL ve Psk. Dan. Gülşah YORULMAZ tarafından, Hayrabolu, Malkara, Muratlı, Süleymanpaşa ve Şarköy ilçelerindeki bağımsız anaokullarında 2017-2018 Eğitim-Öğretim yılında eğitim gören 2170 anaokulu öğrencisine Mahremiyet Eğitimi, Türkiye Bağımlılıkla Mücadele Eğitimi Programı Sağlıklı Yaşam Modülü ve Türkiye Bağımlılıkla Mücadele Eğitimi Programı Teknoloji Bağımlılığı Modülü Eğitimi verildi.

EĞİTİM KURUMLARININ MÜDÜRLERİNE YÖNELİK ÖZEL EĞİTİM FARKINDALIK SEMİNERİ;

Hayrabolu, Malkara, Muratlı, Süleymanpaşa ve Şarköy ilçelerinde farklı günlerde gerçekleştirilen seminerlerde kurum müdürü Dinçer DÖNMEZ ve özel eğitim hizmetleri bölüm başkanı Gülşah DEMİR; özel eğitim sınıfları, destek eğitim odaları, bireyselleştirilmiş eğitim programı uygulamaları, özel eğitim öğrencisi olan velilerle iletişim, normal gelişim gösteren çocuklar ve özel eğitim öğrencileri arasında etkileşim kurma gibi özel eğitim alanında sıkça sorulan soruların kaynağındaki temel konulara değindi. Seminer programı kapsamında 160 okul müdürü özel eğitim farkındalık eğitimini başarıyla tamamladı.

"ÖĞRENME GÜÇLÜĞÜ YAŞAYAN ÖĞRENCİLER VE OKUL UYGULAMALARI"

Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü'nün çalışma bölgesinde görev yapan gönüllü 60 psikolojik danışman ve destek eğitim odası öğretmenine yönelik 10 Mayıs 2018 tarihinde Tekirdağ Ebru Nayim Fen Lisesi Toplantı Salonunda "Öğrenme Güçlüğü Yaşayan Öğrenciler Ve Okul Uygulamaları" konulu eğitim çalışması yapıldı. Eğitimi veren uzman psikolojik danışman Ömer CİMEM, öğrenme güçlüğü'nün tanımı, öğrenme güçlüğü'nün gelişim dönemlerine göre belirtileri, okullarda öğrenme güçlüğü yaşayan öğrencilerle yapılabilecek çalışmalar, öğrenme güçlüğü yaşayan çocukların velilerine yönelik öneriler hakkında kapsamlı bilgi vermiş ve sunum sonunda eğitime katılan öğretmenlerin sorularını yanıtladı. Eğitim sonunda eğitim uzmanına teşekkür belgesi Tekirdağ Rehberlik ve Araştırma Merkezi Kurum Müdürü sayın Dinçer DÖNMEZ tarafından takdim edildi.

TEKİRDAĞ KENT KOLEJİ

Çocuğunuz Güvenli Ellerde...

Tekirdağ Kent Koleji olarak yaşamın her alanında bilgiyi kullanabilen, Atatürk ilkelerine, milli ve manevi değerlere sahip, kişilikli, sorumluluğunu bilen, özgüveni yerinde, geleceğini tahmin eden değil, geleceğini yaratan nesiller yetiştirmeyi kendimize vizyon olarak belirledik.

**Hürriyet Mahallesi, Yeşilçay Sokak No:4/8 59020 Süleymanpaşa / Tekirdağ
Telefon: 0 282 293 59 59**

**Merkezimizde;
Çocuk, ergen, yetişkin ve
ailelere yönelik danışmanlık
hizmeti verilmektedir.**

ΨUTKU
PSİKO BİLİM
DANIŞMANLIK

Hürriyet Mah. Şehit Serkan
Tuban Cd. 12/8
Süleymanpaşa/ TEKİRDAĞ
Tel: 0 282 293 27 00
GSM: 0 553 883 33 59

Kişilik Testleri

Zeka testleri

Dikkat Testleri

Okul Olgunluğu Testleri

Gelişim Testleri

EMDR

Bireysel Danışmanlık

Çift ve Aile Danışmanlığı

Sınav Kaygısı

Oyun & Sanat & Drama

**GETAP Zihinsel performansı
Geliştirme Programı**

Attentioner – Dikkatimi Topluyorum

NÖRODİKKAT – Düşünme ve Öğrenme Becerilerini Geliştirme Programı

Mim Feza

KALİTELİ İNŞAAT ve ALT YAPIDA LİDER

**Yatırımınızı kazanca, yaşamınızı mutluluğa dönüştürmek için,
yaşanılabilir mutluluklar inşa ediyoruz...**

Ofis Adres:

100.Yıl Mahallesi Testere Sokak No:6/4

Süleymanpaşa/Tekirdağ

bilgi@mimfeza.com Tel&Fax : 0282-263-1178

Şantiye:

Hürriyet Mah. Çiftlikönü Cad. No:70

Süleymanpaşa/Tekirdağ